

HU

HU

HU

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2011.3.16.
COM(2011) 121 végleges

2011/0058 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a közös konszolidált társaságiadó-alapról (KKTA)

{SEC(2011) 315 végleges}

{SEC(2011) 316 végleges}

TARTALOMJEGYZÉK

INDOKOLÁS.....	4
1. A JAVASLAT HÁTTERE	4
2. AZ ÉRDEKELTEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓ EREDMÉNYEI, HATÁSVIZSGÁLAT	7
3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI	9
4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK.....	11
A TANÁCS IRÁNYELVE a közös konszolidált társaságiadó-alapról (KKTA)	12
I. FEJEZET HATÁLY	16
II. FEJEZET ALAPFOGALMAK	17
III. FEJEZET AZ IRÁNYELV SZERINTI RENDSZER VÁLASZTÁSA	21
IV. FEJEZET AZ ADÓALAP KISZÁMÍTÁSA	22
V. FEJEZET ÜTEMEZÉS ÉS SZÁMSZERŰSÍTÉS	25
VI. FEJEZET BEFEKTETETT ESZKÖZÖK ÉRTÉKCSÖKKENÉSE	31
VII. FEJEZET VESZTESÉGEK.....	35
VIII. FEJEZET AZ IRÁNYELV SZERINTI RENDSZERBE TÖRTÉNŐ BELÉPÉSRE ÉS AZ ABBÓL VALÓ KILÉPÉSRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK	36
IX. FEJEZET KONSZOLIDÁCIÓ	38
X. FEJEZET BELÉPÉS A CSOPORTBA, KILÉPÉS A CSOPORTBÓL.....	40
XI. FEJEZET VÁLLALATI ÁTSZERVEZÉS	43
XII. FEJEZET A CSOPORT ÉS MÁS JOGALANYOK KÖZÖTTI ÜGYLETEK	44
XIII. FEJEZET KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK KÖZÖTTI ÜGYLETEK.....	46
XIV. FEJEZET VISSZAÉLÉS ELLENI SZABÁLYOK	47
XV. FEJEZET ÁTLÁTHATÓ JOGALANYOK.....	49
XVI. FEJEZET A KONSZOLIDÁLT ADÓALAP FELOSZTÁSA.....	50

XVII. FEJEZET IGAZGATÁS ÉS ELJÁRÁSOK.....	56
XVIII. FEJEZET ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK.....	66
MELLÉKLETEK.....	69
I. MELLÉKLET.....	69
II. MELLÉKLET.....	73
III. MELLÉKLET.....	75
PÉNZÜGYI KIMUTATÁS JAVASLATOKHOZ.....	78

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A közös konszolidált társaságiadó-alap (KKTA) célja az egységes piacon a növekedést gátló egyes jelentős adózási akadályok kezelése. A társasági adóra vonatkozó közös szabályok hiányában a párhuzamosan működő nemzeti adórendszerek gyakran túladóztatáshoz vagy kettős adóztatáshoz vezetnek, a vállalkozások pedig súlyos adminisztratív teherrel és magas adómegfelelési költségekkel szembesülnek. Ez a helyzet visszafogja az európai uniós beruházásokat, és így nem felel meg az Európa 2020 – az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiájában¹ meghatározott prioritásoknak. A KKTA fontos kezdeményezés az egységes piac megteremtése² felé vezető út akadályainak felszámolása szempontjából: az Éves növekedési jelentésbe³ mint növekedést elősegítő kezdeményezés került be, amelyet a növekedés és a munkahelyteremtés ösztönzése érdekében előtérbe kell helyezni.

A javasolt közös megközelítés biztosítaná a tagállami adórendszerek közötti konzisztenciát, de nem jelenti az adókulcsok harmonizálását. A tisztességes adóversenyt ösztönözni kell. Az adókulcsok közötti különbségek lehetővé teszik bizonyos fokú adóverseny fenntartását a belső piacon, és az adókulcsokra épülő tisztességes adóverseny nagyobb átláthatóságot kínál. Egyúttal ezen keresztül a tagállamok mind a piaci versenyképesség, mind a költségvetési szükségletek szempontjait mérlegelhetik az adókulcsok megállapításánál.

A KKTA összhangban van az adórendszerek újragondolásával, és az Európa 2020 stratégiában meghirdetett növekedésösztönző és „zöld” adórendszer irányába való elmozdulással. A közös adóalap kidolgozásakor a kutatás-fejlesztés támogatása a javaslat kiemelt célkitűzései között szerepelt. A KKTA rendszerében a kutatás-fejlesztés összes költsége levonható. Ezáltal a KKTA-rendszert választó vállalatok ösztönözve lesznek arra, hogy továbbra is fektessenek a kutatás-fejlesztésbe. A gazdasági veszteségek határon átnyúló elszámolásának mértékéig a KKTA szerinti konszolidáció jellemzően csökkenteni fogja a közös adóalapot. Összességében véve azonban a közös adóalap – leginkább az eszközök értékcsökkenéséhez kapcsolódóan fenntartott lehetőség miatt – uniós szinten szélesebb átlagos adóalapot fog eredményezni a mostaninál.

Az egységes piacon jelenleg az egyik legjelentősebb akadályt a szokásos piaci ár elvét követő transzferárképzési követelményeknek való megfelelés magas költsége képezi. A nagymértékben integrált csoportok szerveződésének módja erőteljesen jelzi, hogy az egyes ügyleteknek a szokásos piaci ár elvét követő árazása ma már valószínűleg nem a legmegfelelőbb módszere a nyereségfelosztásnak. A veszteség határokon átnyúló kompenzálása csak korlátozott számú körülmény esetén lehetséges az Európai Unión belül, ami a határon átnyúló gazdasági tevékenységet folytató vállalatok túladóztatásához vezet. A kettős adóztatásról szóló egyezmények rendszere sem jelent megfelelő megoldást a kettős

¹ A Bizottság közleménye, „EURÓPA 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája”, COM(2010) 2020, 2010.3.3.

² A Bizottság közleménye, „Az egységes piaci intézkedéscsomag felé – A magas szinten versenyképes szociális piacgazdaságért – 50 javaslat az együttes munka, vállalkozás és a cserekapcsolatok javítása érdekében”, COM(2010) 608, 2010.10.27.

³ A Bizottság közleménye, „Éves növekedési jelentés: az EU válságra adott válaszlépéseinek előmozdítása”, COM(2011) 11, 2011.1.12.

adóztatás elkerülésére az egységes piacon, mivel azt kétoldalú, nemzetközi szintű alkalmazásra, nem nagymértékben integrált környezetre alakították ki.

A KKTA az EU-ban rezidens adóalanyok, valamint harmadik országbeli vállalatoknak az EU területén található leányvállalatai adóalapjának kiszámítására szolgáló közös szabályrendszer. A közös adózási keretrendszer az egyes vállalatok (vagy leányvállalatok) egyedi adóeredményének megállapításához, – amennyiben vannak másik csoporttagok – ezen eredmények konszolidációjához, valamint a konszolidált adóalapnak az arra jogosult tagállamok közötti arányos felosztásához állapít meg szabályokat.

A KKTA mérettől függetlenül valamennyi vállalat számára elérhető lesz. A multinacionális vállalatok megszabadulnának az egységes piacot hátráltató egyes adózási akadályoktól, míg a kkv-kra kisebb megfelelési költség hárulna, amikor úgy döntenek, hogy üzleti tevékenységüket egy másik tagállamra is kiterjesztik. A rendszer választható. Mivel nem minden vállalkozás folytat határon átnyúló tevékenységet, a KKTA nem fogja arra kényszeríteni az adott ország határain túlra terjeszkedni nem szándékozó vállalatokat, hogy viseljék egy új adórendszerre való átállás költségeit.

A harmonizáció kizárólag az adóalap számítását érinti, és nem befolyásolja a pénzügyi beszámolók tartalmát. A pénzügyi beszámolók tekintetében tehát a tagállamok fenntartják a nemzeti szabályozásukat, a KKTA pedig ettől független szabályokat vezet be a vállalatok adóalapjának kiszámításához. A KKTA szabályai nem érintik az éves beszámoló vagy a konszolidált beszámoló készítését.

A javaslatnak nem célja kiterjeszteni a harmonizációt az adókulcsokra. Az adóalanyok adóalapjából az adott tagállamra eső részre minden tagállam a saját adókulcsát fogja alkalmazni.

A KKTA rendszerében a vállalatcsoportoknak egységes adószabály-rendszert kellene alkalmazniuk az egész Európai Unióban, és egyetlen adóhatóság illetékességébe tartoznának (egyablakos ügyintézés). A KKTA-t választó társaságokra a továbbiakban semmilyen olyan kérdésben nem vonatkoznak a társasági adó nemzeti jogszabályai, amelyekre a közös szabályok az irányadók. Azokra a társaságokra, amelyek nem választják vagy nem választhatják a KKTA-t, továbbra is a társasági adó nemzeti jogszabályai érvényesek, amelyek tartalmazhatnak a kutatás-fejlesztést ösztönző adókedvezményeket.

A nemzeti határokon átnyúlóan tevékenykedő vállalkozások élvezni fogják mind a határon átnyúló veszteségelírás, mind a társasági adóval kapcsolatban felmerülő megfelelési költségek csökkenésének előnyeit. Az uniós szintű adóalap számítása keretében a nyereség és veszteség közvetlen konszolidációja fontos lépést jelent a határon átnyúlóan tevékenykedő vállalatok túladóztatásának visszafogásában. Ez egyben javítja a hazai és a határon átnyúlóan folytatott tevékenység közötti adósemlegesség feltételeit is, lehetővé téve ezzel a belső piac kínálta lehetőségek jobb kihasználását. Európai uniós multinacionális vállalatokból álló mintára alapozott számítások azt mutatják, hogy a nem pénzügyi tevékenységet folytató vállalatoknak átlagosan 50 %-a, a multinacionális pénzügyi csoportoknak pedig 17 %-a nyerne a határon átnyúló közvetlen veszteség-kompenzáció lehetőségével.

A KKTA bevezetésének egyik legfőbb előnye a vállalatokat terhelő megfelelési költségek csökkenése lesz. Felmérések szerint az adózással kapcsolatban felmerülő ismétlődő feladatoknál a KKTA-val mintegy 7 %-kal csökkenthetők a megfelelési költségek. A tényleges és az érzékelt megfelelési költségek csökkenése a várakozások szerint közép- és

hosszú távon erőteljes hatással lesz a cégek külföldi terjeszkedésre való képességére és hajlandóságára. A KKTA várhatóan jelentős megtakarításokat eredményez majd a megfelelésre fordított idő és költségek tekintetében az olyan anyavállalatoknál, amelyek másik tagállamban hoznak létre leányvállalatot. A felmérésben részt vevő adószakértők úgy becsülték, hogy egy nagyvállalat átlagosan több mint 140 000 EUR-t (a forgalma 0,23 %-ának megfelelő összeget) fordít adózással összefüggő kiadásokra egy új leányvállalat másik tagállamban történő létrehozatalakor. A KKTA-val ezek a költségek 87 000 EUR-val, azaz 62 %-kal csökkennek. Közepes méretű vállalkozások esetén a megtakarítás még ennél is jelentősebb: a várakozások szerint a költségek 128 000 EUR-ról (a forgalom 0,55 %-áról) 42 000 EUR-ra csökkennek, ami 67 %-os csökkenésnek felel meg.

A javaslat – mérettől függetlenül – előnyöket kínál valamennyi vállalat számára, de különösen fontos azon erőfeszítések között, amelyek célja, hogy az Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag (SBA) felülvizsgálatában⁴ meghatározottak szerint támogatást és ösztönzést adjon a kkv-knak ahhoz, hogy kihasználják az egységes piac előnyeit. A KKTA konkrétan hozzájárul az adóakadályok és az adminisztratív terhek csökkentéséhez, ami által a kkv-k számára egyszerűbbé és olcsóbbá válik tevékenységük kiterjesztése az EU országaiban. A határon átnyúló tevékenységet folytató és a rendszert választó kkv-k számára a KKTA azt fogja jelenti, hogy társaságiadó-alapjukat egyetlen szabályrendszer szerint kell csak kiszámítaniuk. A KKTA kiegészíti az európai zártkörű társaság (SPE) koncepcióját, amiről még mindig egyeztetések folynak a Tanácsban. Az Európai Unióban működő vállalatok adóalapjának kiszámítására szolgáló közös szabályrendszer különösen hasznos lenne a több tagállamban tevékenykedő SPE-k számára.

A javaslat nem törekszik befolyásolni az adóbevételek alakulását, az adóalapoknak az EU tagállamai közötti elosztására kifejtett hatását pedig megvizsgálták. Valójában a tagállamok bevételeit érő hatás végső soron a különböző adópolitikai eszközök lehetséges keverékének kialakítására és az alkalmazott adórátára vonatkozó nemzeti adópolitikai döntések függvénye. Éppen ezért nehéz pontosan megjósolni, hogy mik lesznek a hatások az egyes tagállamokra nézve. Ezzel összefüggésben, az általános elvtől eltérve, egy védzáradék is beépítésre került, ami alapján lehetőség van alternatív módszer alkalmazására azokban az esetekben, ahol az adóalapnak a tagállamok közötti arányos felosztása nem tükrözi méltányosan az üzleti tevékenység nagyságát. Az irányelv ezen felül tartalmaz egy, a hatálybalépéstől számított öt év elteltével esedékessé váló felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezést is.

A tagállamok számára a választható adórendszer bevezetése természetesen azt jelenti, hogy adóhatóságaiuknak két különböző adórendszert kell kezelniük (a KKTA-t és a nemzeti társasági adót). Ezt viszont kompenzálja az a tény, hogy a KKTA kisebb mozgásteret hagy a transzferárazást vagy tagállami adórendszerek közötti eltéréseket kihasználó vállalatok részére. Kevesebb vitás kérdés merül majd fel, amihez az Európai Unió Bíróságának bevonására, vagy – kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények esetén – a kölcsönös megegyezési eljárásra lenne szükség.

A tervek szerint az EU FISCALIS programja segítséget nyújt majd a tagállamok adóhatóságainak a KKTA végrehajtásához és adminisztrációjához.

A javaslat átfogó szabályrendszert ad a társasági adózáshoz. Részletesen kifejti, hogy ki választhatja a rendszert, hogyan kell kiszámítani az adóalapot, továbbá, hogy mire terjed ki, és

⁴ A Bizottság közleménye: „Az Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag felülvizsgálata”, COM(2011) 78 végleges, 2011.2.23.

hogyan működik a konszolidáció. A javaslat tartalmaz még visszaélés elleni szabályokat, valamint meghatározza, hogy miként kell a konszolidált adóalapot felosztani, illetve hogy a tagállamoknak miként kell a KKTA-t az „egyablakos ügyintézés” igazgatniuk.

2. AZ ÉRDEKELTEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓ EREDMÉNYEI, HATÁSVIZSGÁLAT

a) Konzultáció

A társasági adóról készült tanulmány 2001-es megjelenését követően a Bizottság széles körű nyilvános vitákat és egyeztetéseket folytatott.

E folyamat legfontosabb lépése a tagállamok adóhatóságainak szakértőiből álló munkacsoport (KKTA-munkacsoport) létrehozása volt 2004 novemberében. A munkacsoport 2008 áprilisáig 13 plenáris ülést tartott. Hat alcsoporthoz vizsgálta nagyobb mélységben az egyes részterületeket, amiről jelentést készített a KKTA-munkacsoportnak. A nemzeti szakértők szerepe a Bizottság szolgálatainak nyújtott szakmai támogatásra és tanácsadásra korlátozódott. A KKTA-munkacsoport három alkalommal tartott kibővített tanácskozást (2005, 2006 és 2007 decemberében), ahol az üzleti élet, a szakma és a tudományos élet mérvadó szakértői és érdekeltjei fejthették ki véleményüket.

A Bizottság informális, bilaterális egyeztetéseket is folytatott több üzleti és szakmai szervezettel, egyesülettel. Egyes érdekcsoportok hivatalosan is benyújtották véleményüket. A kapcsolódó tudományos kutatások eredményeit ugyancsak beépültek a javaslatba. Így vezető tudósok fejtették ki meglátásaikat a rendszer különféle tulajdonságaival kapcsolatban.

A Bizottság két rendezvényt is szervezett: egyet Brüsszelben (2002. április) és egyet Rómában (2003 decemberében, az olasz elnökség alatt). 2008. februárban, a Bizottság és egy tudományos intézet közös támogatásával, újabb konferenciát tartottak, ezúttal Bécsben, ahol a KKTA több fontos vonatkozását vitatták meg részletesen. Végül, 2010. október 20-án a Bizottság a tagállamok, az üzleti élet és tanácsadó testületek szakértőivel és akadémikusokkal tanácskozott bizonyos témákban; ennek eredményét a szakszolgálatok figyelembe vették, és a KKTA-munkacsoport legutóbbi, 2008. áprilisi tanácskozása óta részletesen kidolgozták.

b) Hatásvizsgálat

Rendkívül részletes hatásvizsgálat készült, amely az alábbi tanulmányok eredményeit is tartalmazza: i. European Tax Analyzer (ETA); ii. a Price Waterhouse Cooper tanulmánya (PWC); iii. az Amadeus és az Orbis adatbázisok; iv. a Deloitte tanulmánya; és v. a CORTAX-tanulmány.

A jelentés a Főtitkárság hatásvizsgálatokhoz kiadott iránymutatását követi, így az alábbiakból áll: i. az egyeztetési folyamat áttekintése; ii. a meglévő problémák bemutatása; iii. a szakpolitika céljainak megfogalmazása; és iv. a meghatározott célokat megvalósítani képes, alternatív szakpolitikai választási lehetőségek összehasonlítása. Különösen a konszolidálás nélküli közös adóalapot (KTA) és a közös konszolidált adóalapot (KKTA) kell vizsgálni, mind a kötelezőt, mind a választhatót, és össze kell hasonlítani gazdasági, társadalmi és környezeti hatásait.

A szakpolitikai választási lehetőségek összehasonlítása

A hatásvizsgálat különböző lehetőségeket vesz górcső alá; célja az európai üzleti vállalkozások versenyképességének javítása azáltal, hogy lehetőséget biztosít számukra uniós nyereségük egyetlen szabályrendszer szerinti kiszámításához, aminek révén a vállalkozások üzleti igényeiknek legmegfelelőbb jogi környezetet választhatják; ezzel egyidejűleg megszünteti a 27 különböző nemzeti adórendszer meglétéhez kapcsolódó költségeket. A jelentés 4 fő megoldási lehetőséget vizsgál meg, amelyeket a „beavatkozás nélküli” vagy „jelenlegi állapot” forgatókönyvvel (1. választási lehetőség) vet össze:

- i. Választható közös társaságiadó-alap (választható KTA): Az Európai Unióban rezidens (és az Európai Unióban állandó telephellyel rendelkező) vállalatok, a 27 nemzeti társaságiadó-rendszer egyike helyett, a közös szabályokat választhatnák adóalapjuk kiszámításához az egész Unióban. A „külön számvitel” (azaz az ügyletenkénti árazás a szokásos piaci ár elvének megfelelően) megmaradna a csoporton belüli ügyeletek esetében, mivel a rendszernek nem lenne része az adóeredmények konszolidációja (2. választási lehetőség).
- ii. Kötelező közös társaságiadó-alap (kötelező KTA): Az Európai Unióban rezidens (és az Európai Unióban állandó telephellyel rendelkező), a jogosultsági kritériumoknak megfelelő minden vállalat egyetlen közös szabályrendszer szerint köteles kiszámítani adóalapját az egész Unióban. Az új szabályok felváltanák a jelenlegi 27 nemzeti társaságiadó-rendszert. Konszolidáció hiányában, továbbra is „külön számvitel” alkalmazásával határoznák meg csoporton belüli ügyeletek nyereségének felosztását (3. választási lehetőség).
- iii. Választható közös konszolidált társaságiadó-alap (választható KKTA): uniós szintű konszolidált adóalapot megállapító közös szabályok szolgálnának a jelenlegi 27 nemzeti társaságiadó-rendszer és a bevételeknek a kapcsolt vállalkozásokhoz történő allokálására alkalmazott „külön számvitel” alternatívájaként. Így az Európai Unióban rezidens vagy az Európai Unióban állandó telephellyel rendelkező egyes csoporttagok adóeredménye a konszolidált adóalap megállapításához aggregálható, majd, egy képlet segítségével előre megállapított felosztási eljárással, ismét felosztható. Ebben a forgatókönyvben a nem az Unióban rezidens társaságok tulajdonát képező, Európai Unióban rezidens vagy az Európai Unióban állandó telephellyel rendelkező vállalatok a KKTA alkalmazására lennének jogosultak, feltéve, hogy megfelelnek a csoportképzésre vonatkozó jogosultsági kritériumoknak, továbbá, hogy ugyanazon csoport minden, a jogosultsági kritériumoknak megfelelő tagja a közös szabályok alkalmazását választja („mindenki vagy senki”) (4. választási lehetőség).
- iv. Kötelező közös konszolidált társaságiadó-alap (kötelező KKTA): A nem az Unióban rezidens társaságok tulajdonát képező, az Európai Unióban rezidens vagy az Európai Unióban állandó telephellyel rendelkező vállalatoknak kötelezően a KKTA-szabályokat kellene alkalmazniuk, amennyiben megfelelnek a csoportképzésre vonatkozó jogosultsági előírásoknak.

Hatáselemzés

A hatásvizsgálat gazdasági eredményei azt mutatják, hogy a társasági adó feltárt akadályainak megszüntetésével a vállalatok jobb gazdasági döntéseket hozhatnak, ami a gazdaság

egészenek hatékonyságát javítja. A választható és a kötelező KKTA egyaránt valamennyivel nagyobb jóléti gyarapodást eredményez. A választható KKTA több szempontból előnyösebb. A hatástanulmány két fő okot jelöl meg: i. a foglalkoztatásra gyakorolt becsült hatása kedvezőbb, és ii. elkerüli, hogy az Unióban működő vállalatoknak kötelezően új adóalap-számításra kelljen áttérniük (függetlenül attól, hogy egynél több tagállamban tevékenykednek-e).

Az elemzett reformokat – hosszú távon – jelentős dinamizáló hatások kísérhetik. A kevesebb bizonytalanság és a több joghatóság területén működő vállalatok jelenlegi (tényleges és az érzékelt) költségeinek csökkenése a fő csatorna, amelyen keresztül ezek a hatások várhatóan jelentkeznek. Végeredményben mindez a határon átnyúló beruházások jelentős emelkedéséhez vezet az Unión belül az európai és a külföldi multinacionális vállalatok további terjeszkedése vagy tisztán belföldi társaságok más tagállamokban megvalósított új beruházásai révén. Nevezetesen a különféle uniós adójogszabályoknak való megfelelés és az egynél több adóhatóság illetékességébe tartozás addicionális költségeinek megszűnése (az „egyablakos ügyintézés” elve) valószínűleg növeli a társaságok határon átnyúló terjeszkedéséhez szükséges kapacitásait. Ezek a kilátások – várhatóan – különösen kedvezően érintik a kis- és a középvállalkozásokat, amelyeket a leginkább sújtanak a jelenlegi magas megfelelési költségek.

Noha a hatástanulmány kiemeli, hogy a KKTA bevezetésének az összes adóbevételre gyakorolt végleges hatása attól függ, hogy a tagállamok melyik szakpolitikai választás mellett döntenek, kiemelt figyelmet kell fordítaniuk a bevételi hatásokra, tekintettel sok tagállam nehéz költségvetési helyzetére.

Összességében véve a közös adóalapról szóló új szabályok uniós szinten a jelenleginél szélesebb átlagos adóalapot fognak eredményezni. A gazdasági veszteségek határon átnyúló elszámolásának mértékéig a KKTA szerinti konszolidáció jellemzően csökkenteni fogja a közös adóalapot.

Valójában a tagállamok bevételeit érő hatás végső soron a különböző adópolitikai eszközök lehetséges keverékének kialakítására és az alkalmazott adórátára vonatkozó nemzeti adópolitikai döntések függvénye. Éppen ezért nehéz pontosan megjósolni, hogy mik lesznek a hatások az egyes tagállamokra nézve. Az irányelv mindenesetre tartalmaz egy öt év elteltével esedékessé váló felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezést.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

a) Jogalap

A közvetlen adókra vonatkozó jogalkotás az Európai Unió működéséről szóló szerződés 115. cikkének hatálya alá tartozik. A rendelkezés értelmében a cikk szerinti közelítésre irányuló jogi intézkedéseket irányelvbe kell foglalni.

b) Szubszidiaritás

E javaslat összhangban áll a szubszidiaritás elvével.

A KKTA-rendszer célja azoknak a – főként az Unió 27 különböző adórendszerre töredezettségéből fakadó – adózási akadályoknak a kezelése, amelyekkel az egységes piacon működő üzleti vállalkozások szembesülnek. A tagállamok által külön-külön megtervezett és

végrehajtott, nem összehangolt fellépés csak lemásolná a jelenlegi helyzetet, mivel a vállalatok ugyanannyi adóhatóság illetékességébe tartoznának, mint amennyiben adófizetési kötelezettségük van.

Az e javaslatban szereplő szabályok, például határokon átnyúló veszteség esetén biztosított adókedvezmény és a vállalatcsoportok adómentes átszervezése, hatástalanok lennének és valószínűleg a piac torzulásához, nevezetesen kettős adóztatáshoz vagy nem adóztatáshoz, vezetnének, ha minden tagállam a maga rendszerét alkalmazná. A nyereségfelosztásra vonatkozó eltérő nemzeti szabályok sem javítanák a kapcsolt vállalkozások közötti nyereségfelosztás jelenlegi, már amúgy is összetett folyamatát.

A téma természete közös megközelítést igényel.

A kapcsolt vállalkozások adóalapjának kiszámítására, konszolidációjára és felosztására az egész Unióban alkalmazott egyetlen szabályrendszer várhatóan mérsékli a jelenlegi 27-féle nemzeti adórendszer kölcsönhatása miatt kialakult piaci torzulásokat. A rendszer építőkövei, különösen a határokon átnyúló veszteség esetén biztosított adókedvezmény, a csoporton belüli adómentes eszközátadások és a csoportadóalap képlet alapján történő felosztása, csak közös szabályozással valósulhat meg. Ennek megfelelően a közös adminisztratív eljárási szabályokat kell kialakítani, hogy az „egyablakos ügyintézés” adminisztrációjának elve megvalósulhasson.

E javaslat kizárólag a nemzeti adórendszereknek a kapcsolt vállalkozások közötti adóalap kiszámításában megmutatkozó különbségei okozta adózási akadályok lebontását célozza. A társasági adóról készített tanulmányt követő munka megállapította, hogy a legjobb eredményt ezeknek az akadályoknak az elhárításában akkor lehetne elérni, ha közös keret szabályozná a társaságiadó-alap és a határon átnyúló konszolidáció kiszámítását. Ezekkel a kérdésekkel, mivel elsődlegesen határon átnyúló jellegűek, valóban csak uniós szintű jogalkotás formájában lehet foglalkozni. Ez a javaslat tehát indokolható a szubszidiaritás elvére történő hivatkozással, mivel a tagállamok egyéni fellépései nem tudnák elérni a szándékolt eredményeket.

c) Arányosság

E javaslat, mivel választható rendszerként készült, az azonosított kérdésekre adott legarányosabb választ jelenti. Nem kényszeríti azokat a társaságokat, amelyeknek nem áll szándékában külföldre telepedni, hogy feleslegesen viseljék a közös szabályozás adminisztrációs költségeit, miközben valós előnyeik nem származnak belőle.

A kezdeményezés várhatóan kedvezőbb feltételeket teremt az egységes piacon történő beruházásokhoz, mivel az adómegfelelési költségek, indokolt várakozások szerint, csökkennek. A társaságok valószínűleg igen sokat nyernének azzal is, ha a transzferárképzési követelmények megszűnnének, ha az egyazon csoporton belül a veszteséget át lehetne vinni a nemzeti határokon, továbbá, ha a csoporton belüli átszervezés adómentes lenne. A kedvező hatások várhatóan ellensúlyozzák a nemzeti adóhatóságoknál, a rendszer megvalósítása miatt, az első szakaszban jelentkező pénzügyi és adminisztrációs többletköltségeket.

Az e javaslatban rögzített intézkedések a kívánt cél elérésére alkalmas, és ahhoz szükséges intézkedések (azaz arányosak). A társaságiadó-alap harmonizációjával foglalkoznak, amely előfeltétele a beazonosított adózási akadályok lebontásának és az egységes piacot torzító elemek korrigálásának. E tekintetben egyértelművé kell tenni, hogy e javaslat nem az adóráták harmonizációjáról (és nem is egy minimális adókulcs meghatározásáról) szól. Az

adókulcsok meghatározása a tagállamok adószuverenitásába tartozó kérdés, éppen ezért azzal a nemzeti jogalkotásnak kell foglalkoznia.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Ennek az irányelvjavaslatnak nincsenek költségvetési hatásai az Európai Unió tekintetében.

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE**a közös konszolidált társaságiadó-alapról (KKTA)**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és, különösen, annak 115. cikkére,
tekintettel a Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére⁵,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁶,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Európai Unión belül határon átnyúló üzleti tevékenységet folytatni kívánó vállalatok komoly akadályokkal és piaci torzulásokkal szembesülnek a 27 különböző társaságiadó-rendszer megléte miatt. Ezek az akadályok és torzulások akadályozzák a belső piac megfelelő működését. Az akadályok visszafogják az uniós beruházásokat és ellentétesek a Bizottság „EURÓPA 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” címmel, 2010. március 3-án elfogadott közleményében⁷ rögzített prioritásokkal. Ellentétesek a magas versenyképességű szociális piacgazdaságra vonatkozó követelményekkel is.
- (2) A határon átnyúló üzleti tevékenység útjában álló adózási akadályok különösen nagy terhet jelentenek a kis- és középvállalkozásoknak, amelyeknek nincsenek forrásaik a piaci hiányosságok kezelésére.
- (3) A tagállamok között a kettős adóztatás elkerüléséről létrejött egyezmények rendszere sem jelent megfelelő megoldást. A társasági adóra vonatkozó jelenlegi uniós jogszabályok csak kevés konkrét problémával foglalkoznak.
- (4) Az Európai Uniót a társasági adó alkalmazásában egységes piacként tekintő rendszer elősegítené az Unióban rezidens vállalatok határon átnyúló tevékenységét, továbbá azt, hogy az Unió a nemzetközi beruházások megvalósításának versenyképesebb helyszíne

⁵ HL C [...], [...], [...]. o.

⁶ HL C [...], [...], [...]. o.

⁷ COM(2010) 2020.

legyen. Ez a rendszer a leginkább azáltal valósítható meg, hogy lehetővé teszi, hogy azok a vállalatok, amelyeknek egynél több tagállamban keletkezik adófizetési kötelezettségük, egyetlen adóalap-számítási szabályrendszer szerint telessenek eleget e kötelezettségüknek és egy adóhatóság joghatálya alá tartozzanak az Unióban („egyablakos ügyintézés”). E szabályokat azoknak az Unióban a társasági adó hatálya alá tartozó szervezetek számára is biztosítani kell, amelyek nem tagjai vállalatcsoportnak.

- (5) Mivel az adómértékekben jelentkező eltérések nem jelentenek ugyanilyen akadályokat, így nem szükséges, hogy a rendszer (a közös konszolidált társaságiadó-alap (KKTA) befolyásolja a tagállamok mérlegelési jogkörét a nemzeti társaságiadó-kulcs(ok) meghatározását illetően.
- (6) A konszolidáció a rendszer lényeges eleme, mivel azok a főbb adózási akadályok, amelyekkel az unióbéli vállalatok szembesülnek, kizárólag így kezelhetők. Kiküszöböli a transzferárképzési követelményeket és a csoporton belüli kettős adóztatást. Ezenkívül az adóalanyok vesztesége automatikusan levonható az ugyanazon csoport más tagjainak nyereségéből.
- (7) A konszolidáció szükségszerű velejárói azok a szabályok, amelyek az eredmények arányos felosztására vonatkoznak a csoporttagok székhelye szerinti tagállamok között.
- (8) Mivel elsődlegesen azoknak a vállalatoknak az igényeit hivatott szolgálni, amelyek határon átnyúló módon működnek, a rendszernek választhatónak kell lennie, a meglévő nemzeti társaságiadó-rendszerek mellett.
- (9) A rendszert (a közös konszolidált társaságiadó-alap (KKTA) rendszerét) a vállalatok adóalapjának kiszámítását meghatározó közös szabályok adják, a 78/660/EGK⁸ és a 83/349/EGK⁹ tanácsi irányelvekben, illetve az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben¹⁰ meghatározott szabályok sérelme nélkül.
- (10) Minden bevétel adóköteles, kivéve, amikor kifejezetten mentességet élvez.
- (11) Az osztalékból, a csoporton kívüli társaság tulajdonát képező részvények értékesítéséből származó bevételből és a külföldi, állandó telephely nyereségéből álló jövedelem adómentes. A kettős adózásra vonatkozó adókedvezmény biztosításakor a legtöbb tagállam adómentessé teszi az osztalékot és a részvényértékesítésből származó bevételt, mivel ezzel elkerülhető, hogy ki kelljen számítani az adóalanyt a külföldön fizetett adója után megillető adókedvezményt, különösen ott, ahol ebben a jogosultságban figyelembe kell venni az osztalékot fizető vállalat által fizetett társasági adót. A külföldön képződött jövedelem adómentessége ugyanezen, az egyszerűség iránti igényt elégíti ki.
- (12) A fizetett kamatnak és jogdíjnak adóköteles jövedelem, az ezekre fizetett forrásadó után pedig adókedvezmény jár. Az osztalékokkal ellentétben, az adókedvezmény kiszámítása nem jelent nehézséget.

⁸ HL L 222., 1978.8.14., 11. o.

⁹ HL L 193., 1983.7.18., 1. o.

¹⁰ HL L 243., 2002.9.11., 1. o.

- (13) Az adóköteles jövedelmet csökkenteni kell a működés költségeivel és bizonyos egyéb tételekkel. Az elszámolható (levonható), az üzleti tevékenységgel összefüggő kiadások tartalmazzák az értékesítés teljes költségét, továbbá a jövedelemteremtéshez, -fenntartáshoz és -biztosításhoz kapcsolódó kiadásokat. Az levonhatóságot ki kell terjeszteni a K+F költségekre, továbbá az üzleti célú, tulajdon- vagy hitelviszonyt megtestesítő forrásbevonás költségeire is. A nem levonható költségekről is listát kell készíteni.
- (14) A befektetett tárgyi eszközök – bizonyos kivételektől eltekintve – adózási szempontból értékcsökkenthetők. A hosszú élettartamú tárgyi eszközök és immateriális javak értékcsökkenési leírását egyenként kell elvégezni, a többi eszközt pedig eszközkészletbe kell vonni. Az eszközkészletben végzett értékcsökkenési leírás egyszerűsíti a helyzetet az adóhatóságok és az adóalanyok számára egyaránt, mivel nem kell minden egyes befektetett tárgyi eszközt és annak hasznos élettartamát nyilvántartásba venni és azokról nyilvántartást vezetni.
- (15) Lehetővé kell tenni, hogy az adóalanyok időbeli korlátozás nélkül elhatárolhassák a veszteségeket a következő időszakra, a veszteségek visszamenőleges, a megelőző időszakra vonatkozó elhatárolása azonban nem megengedhető. Mivel a veszteségnek a következő időszakra történő elhatárolása biztosítja, hogy az adóalany valós jövedelme után adózik, semmi sem indokolja az elhatárolás időbeli korlátozását. A veszteségek visszamenőleges elhatárolása a megelőző időszakra vonatkozóan viszonylag ritka a tagállamok gyakorlatában, és rendkívül összetett helyzetet eredményez.
- (16) A konszolidációs (csoporttagság-) célú jogosultságot kétrészes, i. az irányítási befolyásra (a szavazati jogok több mint 50%-ával) és ii. a tulajdonosi részesedésre (a tőke több mint 75%-ával) vagy nyereségjogosultságra (a nyereségre jogosító jogok több mint 75%-ával) épülő teszt alapján kell meghatározni. Ez a teszt a csoporttagok közötti nagyfokú gazdasági integrációt biztosítja, amelyet az ellenőrzési viszony és a részvétel magas szintje jelez. A két küszöbértéknek az egész év során meg kell felelni, különben a társaságnak azonnal ki kell lépnie a csoportból. A csoporttagság legalább 9 hónapra szól.
- (17) Ki kell alakítani a vállalati átszervezésre vonatkozó szabályokat annak érdekében, hogy a tagállamok adóztatási joga méltányos védelmet kapjon. Amikor egy vállalat csoporttaggá válik, a konszolidációt megelőző üzleti veszteséget el kell határolni a következő időszakra, hogy beszámítható legyen az adóalany arányos részébe. Amikor a vállalat kilép a csoportból, a konszolidáció alatt felmerült veszteségek nem allokálhatók rá. Kiigazítás végezhető a tőkenyereség vonatkozásában, amikor bizonyos eszközöket röviddel a csoportba történő belépést megelőzően vagy röviddel az abból történő kilépést követően értékesítenek. A saját előállítású immateriális javak értékét megfelelő közelítő változó, például a kutatás-fejlesztés, a marketing- és a reklámtevékenység adott időszakai költségei alapján kell meghatározni.
- (18) Az adóalanyok által fizetett kamatok és jogdíjak forrásadójának felszámítása esetén, a forrásadóból származó bevételt az adott adóévben alkalmazott képlet alapján kell felosztani. Ha az adóalany által kifizetett osztalékra forrásadót vetnek ki, a forrásadóból származó bevétel nem kerül felosztásra, mivel – ellentétben a kamatokkal és jogdíjakkal – az osztalék nem eredményezett olyan korábbi levonást, amelyet minden csoporttag-vállalat viselt.

- (19) Az adóalany és a nem ugyanazon csoportba tartozó kapcsoló vállalkozás közötti ügyletekre árkorrekciót kell végezni a szokásos piaci ár elvének megfelelően, amely elv általánosan alkalmazott kritérium.
- (20) A rendszernek tartalmaznia kell egy általános, visszaélés elleni szabályt, amelyet a visszaélések konkrét típusainak elkövetését megakadályozó intézkedések egészítnek ki. Az intézkedések korlátozásokat tartalmaznak azon kapcsoló vállalkozásoknak fizetett kamatokra vonatkozóan, amelyek adózási okból olyan, az Európai Unión kívüli, alacsony adómértékű országban rezidens vállalatok, amely ország az adózás és a biztosítási díjak¹¹ területén történő közigazgatási együttműködésről szóló 2011/16/EU tanácsi irányelvhez¹² hasonló megállapodás alapján nem folytat információcserét a kamatot fizető tagállamával.
- (21) A konszolidált adóalap arányos felosztására alkalmazott képletnek három azonos súlyozású tényezőt (munkaerő, eszközök és árbevétel) kell tartalmaznia. A munkaerő-tényezőt a bérköltség és a létszám alapján kell kiszámítani (minden tétel felét kell figyelembe venni). Az eszköztényezőnek minden befektetett tárgyi eszközt tartalmaznia kell. Az immateriális javakat és a pénzügyi eszközöket nem kell szerepeltetni a képletben mobilis jellegük miatt, továbbá, mert fennáll a rendszer megkerülésének kockázata. E tényezők alkalmazása megfelelően súlyt ad a származási tagállamok érdekeinek. Végül pedig az árbevételt azért kell figyelembe venni, hogy biztosítható legyen a rendeltetési tagállam méltányos részesedése. E tényezők és súlyozások garantálják, hogy a nyereség ott adózik, ahol keletkezik. Az általános elvtől eltérve, egy védzáradék is beépítésre kerül, ami alapján lehetőség van alternatív módszer alkalmazására azokban az esetekben, ahol az adóalapnak a felosztása nem tükrözi méltányosan az üzleti tevékenység nagyságát.
- (22) A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazandó a személyes adatoknak ezen irányelv keretében végzett feldolgozására is.
- (23) A vállalatcsoportoknak egyetlen adóhatóság („elsődleges adóhatóság”) illetékességébe kell tartozniuk, amely annak a tagállamnak az adóhatósága, ahol a csoport anyavállalata („elsődleges adóalany”) adózási szempontból illetőséggel rendelkezik. Az irányelvnek a rendszer adminisztrációjára vonatkozó eljárásrendet is rögzítenie kell. Az irányelvnek előzetes adómegállapítási mechanizmusról is rendelkeznie kell. Az ellenőrzések kezdeményezése és koordinálása az elsődleges adóhatóság feladata, de bármely tagállam hatóságai is, ahol a csoporttagnak adókötelezettsége van, kezdeményezhetnek ellenőrzést. Annak a tagállamnak az illetékes hatósága, ahol a csoporttag rezidens vagy székhellyel rendelkezik, megtámadhatja az elsődleges adóhatóságnak a választásközlő értesítésre vagy a módosított adómegállapításra vonatkozó döntését az elsődleges adóhatóság tagállamának bíróságai előtt. Az adóalany és az adóhatóságok között felmerülő vitás kérdésekkel az elsődleges adóhatóság tagállamának törvényei értelmében a fellebbezéseket első fokon tárgyalni illetékes közigazgatási szervnek kell foglalkoznia.

¹¹ HL L 336., 1977.12.27., 15. o.

¹² HL L 64., 2011.3.11., 1. o.

- (24) A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy a mellékleteket úgy lehessen kiigazítani, hogy azok figyelembe vehessék a tagállamok társasági formákra és a társasági adóra vonatkozó törvényeiben bekövetkezett változásokat, frissíteni lehessen a nem levonható adók listáját és rögzíteni lehessen – lízingelt eszközökkel összefüggésben – a jogi és gazdasági tulajdon meghatározásának, a lízingdíj tőke- és kamatelemei kiszámításának és a lízingelt eszközök értékcsökkenési alapja kiszámításának szabályait. A Bizottságnak ezt a felhatalmazást határozatlan időre kell megkapnia annak érdekében, hogy bármikor – amikor arra szükség van – kiigazíthassa a szabályokat.
- (25) Annak érdekében, hogy ennek az irányelvnek a megvalósításához egységes feltételek álljanak rendelkezésre az ebben az irányelvben rögzített előírásoknak megfelelő harmadik országbeli társasági formák listájának éves jóváhagyását, a munkaerő-, az eszköz- és az értékesítésibevétel-tényező kiszámítását, a munkavállalók, a bérköltség, az eszközök és az értékesítési bevételek a megfelelő tényezőkhöz rendelését, az eszközöknek az eszközfaktor vonatkozásában történő értékelését, a választásról szóló értesítés standard formáinak jóváhagyását és az elektronikus úton történő benyújtásra, az adóbevallás formájára, a konszolidáltadó-bevallás formájára és az előírt indoklásra vonatkozó szabályok jóváhagyását illetően a Bizottságot hatáskörrel kell felruházni. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹³ megfelelően kell gyakorolni.
- (26) Az irányelv célját, a nemzeti adórendszerek közötti koordináció hiányában, nem lehet a szükséges mértékben megvalósítani a tagállamok egyedi fellépéseivel. Figyelembe véve, hogy a belső piac hiányosságai elsődlegesen határon átnyúló tevékenységgel összefüggő problémákat okoznak, az ezek orvoslására irányuló intézkedéseket uniós szinten kell meghozni. Ez a megközelítés összhangban áll a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével. Az ugyanabban a cikkben rögzített arányosság elvével összhangban, ezen irányelv nem megy túl azon, ami e cél megvalósításához szükséges.
- (27) A Bizottságnak egy ötéves időszakot követően felül kell vizsgálnia az irányelv alkalmazását, és a tagállamoknak ebben megfelelő adatok szolgáltatásával kell támogatnia a Bizottságot,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET.

I. FEJEZET

HATÁLY

1. cikk *Hatály*

¹³ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

Ez az irányelv bizonyos vállalatok és vállalatcsoportok adózásához alakít ki közös adóalap-rendszert, és rögzíti az adóalap kiszámításához és alkalmazásához kapcsolódó szabályokat.

2. cikk *Jogosult vállalatok*

1. Ez az irányelv egy adott tagállam törvényei szerint létrehozott vállalatokra alkalmazandó, ha mindkét alábbi feltétel érvényesül:
 - a) a vállalat társasági formája az I. mellékletben felsorolt társasági formák egyike;
 - b) a vállalat a II. mellékletben felsorolt társasági adók egyikének vagy egy később bevezetendő adó hatálya alá esik.
2. Ez az irányelv harmadik ország törvényei szerint létrehozott vállalatokra alkalmazandó, ha mindkét alábbi feltétel érvényesül:
 - a) a vállalat társasági formája az I. mellékletben felsorolt társasági formák egyikéhez hasonló;
 - b) a vállalat a II. mellékletben felsorolt társasági adók egyikének hatálya alá esik.
3. A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat is alkothat – a 127. cikknek megfelelően és a 128., 129. és 130. cikk feltételeitől függően – az I. és II. melléklet módosítása érdekében, hogy figyelembe lehessen venni a tagállamok társasági formákra és társasági adóra vonatkozó törvényeinek változásait.

3. cikk *Jogosult társasági formák harmadik országban*

1. A Bizottság évente jóváhagyja azokat a harmadik országban érvényes társasági formákat, amelyek megfelelnek a 2. cikk (2) bekezdésének a) pontjában rögzített követelménynek. Ezt a végrehajtási aktust a 131. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálati eljárásnak megfelelően kell megalkotni.
2. Az, hogy egy adott társasági forma nem szerepel harmadik ország társasági formáinak az (1) bekezdésben említett listáján, nem gátolja meg ennek az irányelvnek arra a társasági formára történő alkalmazását.

II. FEJEZET

ALAPFOGALMAK

4. cikk *Fogalommeghatározások*

Ezen irányelv alkalmazásában:

- (1) „adóalany”: az a vállalat, amely az irányelvben meghatározott rendszer alkalmazása mellett dönt;
- (2) „különálló adóalany”: olyan adóalany, amely nem teljesíti a konszolidációra vonatkozó követelményeket;
- (3) „nem adóalany”: olyan vállalat, amely nem jogosult az irányelvben meghatározott rendszer alkalmazására, illetve nem választotta annak alkalmazását;
- (4) „rezidens adóalany”: olyan adóalany, amely a 6. cikk (3) és (4) bekezdésével összhangban valamely tagállamban adózási szempontból illetőséggel rendelkezik;
- (5) „nem rezidens adóalany”: olyan adóalany, amely a 6. cikk (3) és (4) bekezdésével összhangban nem rendelkezik adózási szempontból illetőséggel valamely tagállamban;
- (6) „elsődleges adóalany”:
 - a) a rezidens adóalany, amennyiben csoportot alkot jogosult leányvállalataival, más tagállamokban található állandó telephelyeivel, vagy valamely harmadik országban illetőséggel rendelkező jogosult leányvállalatának egy vagy több állandó telephelyével; vagy
 - b) a kizárólag két vagy több rezidens adóalanyból álló csoport által kijelölt rezidens adóalany, ahol a csoportot alkotó rezidens adóalanyok mind ugyanazon, harmadik országban illetőséggel rendelkező anyavállalat közvetlen jogosult leányvállalatai; vagy
 - c) az a rezidens adóalany, amely a harmadik országban illetőséggel rendelkező anyavállalat jogosult leányvállalata, amennyiben ez a rezidens adóalany kizárólag az anyavállalatának egy vagy több állandó telephelyével alkot csoportot; vagy
 - d) azon nem rezidens adóalany által kijelölt állandó telephely, amely kizárólag a két vagy több tagállamban található állandó telephelyei vonatkozásában képez csoportot;
- (7) „csoporttag”: az 54. és 55. cikkben meghatározott, ugyanazon csoporthoz tartozó adóalany; amikor az adóalanynak egy vagy több állandó telephelye van a központi irányítás és ellenőrzés helyétől különböző tagállamban, minden állandó telephelyet csoporttagként kell kezelni;
- (8) „bevételek”: az értékesítésekből és bármely egyéb tranzakcióból származó bevételek, levonva a hozzáadottérték-adót és a kormányzati hivatalok nevében beszedett egyéb adókat és vámokat, függetlenül azok pénzübeli vagy nem pénzübeli jellegétől, beleértve viszont az eszközök és jogok értékesítéséből származó bevételeket, a kamatokat, osztalékokat és egyéb nyereségfelosztásokat, a felszámolásból származó bevételeket, a jogdíjakat, támogatásokat és vissza nem térítendő támogatásokat, kapott ajándékokat, ellentételezéseket és az adományokat. A bevételek magukban foglalják a valamely adóalany által adott nem pénzübeli ajándékokat is. A bevételek nem tartalmazzák az adóalany általi tőkeemelést és az adóalanyok visszafizetett tartozásokat;

- (9) „nyereség”: az egy adóévben a levonható kiadásokon és egyéb levonható tételeken felül megmaradó bevétel-többlet;
- (10) „veszteség”: az egy adóévben a levonható kiadások és egyéb levonható tételek bevételeket meghaladó többlete;
- (11) „konszolidált adóalap”: a valamennyi csoporttag 10. cikkel összhangban számított adóalapjának összegzésével kapott eredmény;
- (12) „arányos rész”: a csoport konszolidált adóalapjának azon része, amelyet a 86–102. cikkben meghatározott képlet alkalmazásával egy adott csoporttaghoz rendelnek;
- (13) „adózási célú érték”: befektetett eszköz vagy eszközkészlet értékcsökkenési alapja csökkentve az adott időpontig elszámolt értékcsökkenéssel;
- (14) „befektetett eszközök”: minden olyan, ellenértékért beszerezett vagy az adóalany által előállított tárgyi eszköz és ellenértékért beszerezett immateriális eszköz, amely függetlenül értékelhető, és amelyet az üzletmenetben a termelés, karbantartás vagy jövedelembiztosítás során több mint 12 hónapig használnak, kivéve azokat, amelyek esetében a beszerzés, megépítés vagy értéknövelés költsége kevesebb mint 1 000 EUR. A befektetett eszközök közé pénzügyi eszközök is tartoznak;
- (15) „pénzügyi eszközök”: a kapcsolt vállalkozásokban meglévő részesedések, a kapcsolt vállalkozásoknak nyújtott kölcsönök, egyéb részesedések, az azon vállalkozásoknak nyújtott kölcsönök, amelyekhez a vállalkozás részesedések révén kapcsolódik, befektetett eszközként tartott beruházások, egyéb kölcsönök és a saját részesedések olyan mértékben, amennyiben a nemzeti jog engedélyezi azok szerepeltetését a mérlegben;
- (16) „hosszú élettartamú befektetett tárgyi eszközök”: legalább 15 év hasznos élettartamú befektetett tárgyi eszközök. Az épületeket, repülőgépeket és hajókat a hosszú élettartamú befektetett tárgyi eszközök közé kell sorolni;
- (17) „használt eszközök”: olyan befektetett eszközök, amelyeknek hasznos élettartama a beszerzéskor már részben kimerült, és amelyek jelenlegi állapotukban vagy javítást követően további használatra alkalmasak;
- (18) „értéknövelési költségek”: a befektetett eszközhöz kapcsolódó minden olyan pótlólagos kiadás, amely lényegesen növeli az eszköz kapacitását vagy lényegesen javítja működését, illetve amely az eszköz kezdeti értékcsökkenési alapjának több mint 10 %-át teszi ki;
- (19) „készletek és befejezetlen termelés”: az értékesítési célból tartott eszközök, az értékesítési célú befejezetlen termelés, valamint a termelés vagy szolgáltatásnyújtás során felhasználandó anyagok és készletek;
- (20) „gazdasági tulajdonos”: az a személy, aki lényegében a befektetett eszközhöz kapcsolódó összes kockázatot viseli és az összes előnyt élvezi, függetlenül attól, hogy ugyanezen személy-e a jog szerinti tulajdonos. Azon adóalany, aki rendelkezik valamely befektetett eszköz birtoklási, használati és elidegenítési jogával, és viseli az

eszköz elvesztésének vagy megsemmisülésének kockázatát, minden esetben az eszköz gazdasági tulajdonosának tekintendő;

- (21) „illetékes hatóság”: az egyes tagállamok által az irányelv végrehajtásához kapcsolódó valamennyi ügy igazgatására kijelölt hatóság;
- (22) „elsődleges adóhatóság”: azon tagállam illetékes hatósága, amelyben az elsődleges adóalany adózási szempontból illetőséggel rendelkezik, vagy – amennyiben nem-rezidens adóalany állandó telephelyéről van szó – ahol az elsődleges adóalany található;
- (23) „audit”: valamely illetékes hatóság által végrehajtott mindennemű megkeresés, vizsgálat és ellenőrzés, amelyek célja annak ellenőrzése, hogy az adóalany megfelel-e az irányelvben foglaltaknak.

5. cikk *Állandó telephely*

1. Az adóalany akkor minősül „állandó telephellyel” rendelkezőnek egy, a központi igazgatási és ellenőrzési tevékenységeinek helyt adó államon kívüli államban, ha e másik államban rendelkezik olyan állandó hellyel, amelyen keresztül üzleti tevékenységének egy részét vagy egészét végzi, ideértve különösen a következőket:
 - a) üzletvezetési hely;
 - b) fióktelep;
 - c) iroda;
 - d) üzem;
 - e) műhely;
 - f) bánya, olaj- vagy gázkút, kőfejtő vagy bármely egyéb természetierőforrás-kitermelési hely.
2. Az építési terület, az építkezési és szerelési projekt csak akkor minősül állandó telephelynek, ha több mint 12 hónapig tart.
3. Az (1) és (2) bekezdéstől eltérve az alábbiak nem tekinthetők úgy, hogy állandó telephelyet keletkeztetnek:
 - a) létesítmények használata az adóalany áruai vagy termékei tárolásának, bemutatásának vagy szállításának kizárólagos céljából;
 - b) az adóalanyhoz tartozó áruk vagy termékek készletének fenntartása kizárólag tárolás, bemutatás vagy szállítás céljából;
 - c) az adóalany áruai vagy termékei készletének fenntartása kizárólag más személy általi feldolgozás céljából;

- d) állandó üzletviteli hely fenntartása kizárólag az adóalanynak történő áru- vagy termékvásárlás vagy információgyűjtés céljából;
 - e) állandó üzletviteli hely fenntartása kizárólag egyéb előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységeknek az adóalany számára történő végzése céljából;
 - f) állandó üzletviteli hely fenntartása kizárólag az a)–e) pontokban felsorolt tevékenységek valamely kombinációjának végzésére, feltéve, hogy az állandó üzletviteli hely e kombinációból származó általános tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.
4. Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben egy személy – aki nem független ügynök, akire a (5) bekezdés alkalmazandó – az adóalany nevében jár el és valamely államban felhatalmazással rendelkezik az adóalany nevében történő szerződéskötésre (és e felhatalmazással rendszeresen él), a szóban forgó adóalanyt minden olyan tevékenység tekintetében állandó telephellyel rendelkezőnek kell tekinteni az adott államban, amelyet ez a személy végez el az adóalany nevében, kivéve, ha az e személy által végzett tevékenységek a (3) bekezdésben felsoroltakra korlátozódnak, amelyek, amennyiben állandó üzletviteli helyről folytatnák őket, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék állandó telephellyé az állandó üzletviteli helyét.
5. Az adóalany nem tekinthető állandó telephellyel rendelkezőnek egy adott államban pusztán azért, mert ott üzletvitelt folytat brókeren, általános bizományos ügynökön vagy bármely más független ügynökön keresztül, feltéve, hogy e személyek szokásos üzletmenetük keretében járnak el.
6. Az a tény, hogy a valamely tagállamban adózási szempontból illetőséggel rendelkező adóalany egy másik tagállamban illetőséggel rendelkező vagy ott (állandó telephelyen keresztül vagy más módon) üzleti tevékenységet folytató adóalanyt irányít vagy ilyen adóalany irányítása alatt áll, önmagában nem eredményezi, hogy a két adóalany bármelyike a másik adóalany állandó telephelyének minősül.

III. FEJEZET

AZ IRÁNYELV SZERINTI RENDSZER VÁLASZTÁSA

6. cikk A választás

1. Az adózási szempontból valamely tagállamban illetőséggel rendelkező azon vállalat, amelyre ez az irányelv alkalmazandó, választhatja az irányelv szerinti rendszert az abban foglalt feltételek szerint.
2. Az adózási szempontból valamely tagállamban illetőséggel nem rendelkező azon vállalat, amelyre ez az irányelv alkalmazandó, választhatja az irányelv szerinti rendszert az abban foglalt feltételek szerint, az általa valamely tagállamban fenntartott állandó telephelye vonatkozásában.

3. Az (1) és (2) bekezdések alkalmazásában, az a vállalat, amelynek bejegyzett székhelye, cégnyilvántartásba vételi helye vagy tényleges üzletvezetési helye valamely tagállamban található, továbbá amely – az e tagállam valamely harmadik országgal kötött szerződésének feltételei értelmében – ebben a harmadik országban nem minősül adózási szempontból rezidensnek, adózási szempontból e tagállamban kell rezidensnek tekinteni.
4. Amikor, a (3) bekezdés értelmében, a vállalat egynél több tagállamban rendelkezik adózási szempontból illetőséggel, abban a tagállamban kell rezidensnek tekinteni, ahol a tényleges üzletvezetési helye található.
5. Ha hajózással vagy belföldi vízi szállítással foglalkozó csoporttag tényleges üzletvezetésének helye egy hajó fedélzetén van, akkor úgy tekintendő, hogy az abban a tagállamban van, amelyben a hajó hazai kikötője található, vagy ha nincs ilyen hazai kikötő, abban a tagállamban, amelyben a hajó üzemeltetője illetőséggel rendelkezik.
6. Valamely tagállamban adózási szempontból illetőséggel rendelkező, az irányelv szerinti rendszert választó vállalatnak e rendszer szerinti társaságiadó-kötelezettsége áll fenn bármely forrásból származó minden jövedelme után, függetlenül attól, hogy a jövedelem az illetőség szerinti tagállamban vagy azon kívül keletkezik.
7. Valamely harmadik országban adózási szempontból rezidens, az irányelv szerinti rendszert választó vállalatnak e rendszer szerinti társaságiadó-kötelezettsége keletkezik a valamely tagállamban található telephelye révén végzett tevékenységből származó minden jövedelme után.

7. cikk
Alkalmazandó jog

Ha a vállalat jogosult az irányelv szerinti rendszert választani, és azt is választja, akkor a vállalat, eltérő megállapítás hiányában, az ebben az irányelvben szabályozott minden kérdés vonatkozásában megszűnik a nemzeti társasági adó hatálya alá tartozni.

8. cikk
Az irányelv elsőbbséget élvez a tagállamok közötti megállapodásokkal szemben

A tagállamok közötti megállapodásokban, szerződésekben található minden ellentétes értelmű rendelkezéstől eltérően, ennek az irányelvnek a rendelkezései az irányadók.

IV. FEJEZET

AZ ADÓALAP KISZÁMÍTÁSA

9. cikk
Általános elvek

1. Az adóalap kiszámításához az eredményt (a nyereséget vagy a veszteséget) annak realizálásakor kell elszámolni.
2. Az ügyleteket és az adófizetési kötelezettséggel járó eseményeket egyenként kell értékelní.
3. Az adóalap-számításnak következetesen mindig ugyanúgy kell történnie, kivéve, ha rendkívüli körülmények miatt változtatás szükséges.
4. Ellenkező értelmű rendelkezés hiányában, az adóalapot minden adóévre külön-külön kell meghatározni. Ellenkező értelmű rendelkezés hiányában, az adóév tizenkét hónapos időszak.

10. cikk
Az adóalap összetevői

Az adóalap az adómentes bevételekkel, a levonható kiadásokkal és más levonható tételekkel csökkentett bevétel.

11. cikk
Adómentes bevételek

Az alábbiak mentesülnek a társasági adó alól:

- a) befektetett eszközök megszerzéséhez, létrehozásához vagy értéknöveléséhez közvetlenül kapcsolódó támogatások, a 32-42. cikk szerinti értékcsökkenés figyelembevételével;
- b) a 39(2). cikkben említett eszközkészletbe helyezett eszközök értékesítéséből származó bevétel, ideértve a nem pénzjellegű ajándékok piaci értékét is;
- c) kapott nyereségfelosztás;
- d) részvényértékesítésből származó bevétel;
- e) harmadik országban található állandó telephely jövedelme.

12. cikk
Levonható kiadások

A levonható kiadások közé tartozik az értékesítés összes költsége, továbbá az adóalanynál a jövedelemszerzéssel vagy annak biztosításával kapcsolatban felmerült, hozzáadottérték-adó nélküli kiadások, ideértve a kutatás és fejlesztés költségét és az üzleti célú (tulajdon- vagy hitelviszonyt megtestesítő) forrásbevonás költségét.

A levonható kiadások közé tartoznak azok az ajándékok, amelyeket a 16. cikkben meghatározott, olyan jótékonyági célú szervezeteknek nyújtanak, amelyek székhelye olyan tagállamban vagy harmadik országban van, amely a 2011/16/EU tanácsi irányelv rendelkezéseire hasonló, a kérés alapján történő információcseréről szóló megállapodást

alkalmaz. A jótékonyági célú szervezeteknek juttatott pénzbeli ajándékok vagy adományok maximálisan levonható kiadásai az adott adóévi bevételek 0,5%-a.

13. cikk
Egyéb levonható tételek

Arányos levonás alkalmazható a befektetett eszközök értékcsökkenése tekintetében a 32–42. cikknek megfelelően.

14. cikk
Nem levonható kiadások

1. Az alábbi kiadások nem levonható kiadásként kezelendők:
 - a) nyereségfelosztás és tőke- vagy hitel-visszafizetés;
 - b) reprezentációs költségek 50%-a;
 - c) az eredménytartalék áthelyezése a vállalat saját tőkéjének részét képező tartalékba;
 - d) társasági adó;
 - e) megvesztegetési pénz;
 - f) jogszabálysértés miatt hatóságnak fizetendő pénzbüntetés vagy bírság;
 - g) a 11. cikk értelmében adómentes jövedelem érdekében a vállalatnál felmerült költség; e költséget az érintett jövedelem 5%-ában kell rögzíteni, kivéve, amikor az adóalany igazolni tudja, hogy kevesebb költség merült fel nála;
 - h) a 16. cikkben meghatározott jótékonyági célú szervezeteknek juttatott pénzbeli ajándékoktól és adományoktól eltérő pénzbeli ajándékok és adományok;
 - i) a 13. és 20. cikk rendelkezéseinek kivételével, a nem kutatással és fejlesztéssel kapcsolatos befektetett eszközök megszerzésével, létrehozásával vagy értéknövelésével összefüggő költségek;
 - j) a III. mellékletben felsorolt adónemek, az energiára, az alkoholra, a szeszes italokra és a dohánytermékekre kivetett jövedéki adó kivételével.
2. Az (1) bekezdés j) pontjától eltérően, a tagállam rendelkezhet a III. mellékletben felsorolt egy vagy több adónem levonásáról. Csoport esetén az ilyen levonást az abban a tagállamban illetőséggel rendelkező vagy ott található csoporttagok arányos részére kell alkalmazni.
3. A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktust is alkothat – a 127. cikknek megfelelően és a 128., 129. és 130. cikk feltételeitől függően – a III. melléklet szükség szerinti módosításához annak érdekében, hogy minden olyan hasonló adót

számításba vegyen, amelyek a társasági adó teljes összegének több mint 20 %-át adják abban a tagállamban, ahol azokat kivetik.

A III. melléklet módosításai először a módosítást követő adóévben alkalmazandók az adóalanyra.

15. cikk

A részvényes érdekében felmerült kiadások

Az adóalany ellenőrzésében, tőkéjében vagy irányításában 78. cikkben említettek szerint közvetett vagy közvetlen tulajdonosi részesedéssel rendelkező magánszemély részvényesnek, házastársának, egyenes ági felmenőjének vagy leszármazottjának nyújtott juttatások nem kezelhetők levonható kiadásként olyan mértékben, amilyen mértékben ilyen juttatásból független harmadik fél nem részesül.

16. cikk

Jótekonysági célú szervezetek

Jótekonysági célú szervezetnek minősül a szervezet, ha az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) jogi személyiséggel rendelkezik és jótekonysági szervezetnek minősül a székhelye szerinti országnak a törvényei szerint;
- b) kizárólagos vagy fő célja és tevékenysége közhasznú cél vagy tevékenység; oktatási, társadalmi, orvosi, kulturális, tudományos, filantróp, vallási, környezetvédelmi vagy sporttal összefüggő cél közhasznúnak tekintendő, amennyiben közérdekű;
- c) eszközeit véglegesen és visszavonhatatlanul céljai előmozdítására rendelkezésre bocsátották.
- d) tájékoztatási kötelezettsége van beszámolóit és tevékenységét illetően;
- e) nem politikai párt a székhelye szerinti tagállamnak a politikai pártokra vonatkozó meghatározása értelmében.

V. FEJEZET

ÜTEMEZÉS ÉS SZÁMSZERŰSÍTÉS

17. cikk

Általános elvek

Ezen irányelv ellenkező értelmű rendelkezése hiányában, a bevételeket, kiadásokat és minden más levonható tételt abban az adóévben kell elszámolni, amikor keletkeznek vagy felmerülnek.

18. cikk
Bevételek keletkezése

A bevételek akkor keletkeznek, amikor a rájuk vonatkozó jogosultság felmerül, és amikor kellő pontossággal számszerűsíthetők, függetlenül attól, hogy a tényleges fizetésre később kerül-e sor.

19. cikk
Levonható kiadások felmerülése

Levonható kiadások merülnek fel az alábbi feltételek teljesülésekor:

- a) fizetési kötelezettség keletkezik;
- b) a kötelezettség kellő pontossággal számszerűsíthető;
- c) árukereskedelem esetén az áruk tulajdonjogával járó jelentős kockázatokat és előnyöket átadták az adóalanynak; szolgáltatás esetén pedig a szolgáltatás nyújtása az adóalanynak részére megtörtént.

20. cikk
Nem értékcsökkenthető eszközökkel kapcsolatos költségek

Azon befektetett eszközök megszerzéséhez, létrehozásához vagy értéknöveléséhez kapcsolódó költségek, amely eszközökre a 40. cikk szerinti értékcsökkenés nem vonatkozik, abban az adóévben vonhatók le, amikor a befektetett eszközöket értékesítik, feltéve, hogy az értékesítésből származó bevétel az adóalap része.

21. cikk
Készletek és befejezetlen termelés

A levonható kiadások teljes összegét az adott adóévre vonatkozóan növeli a készletek és a befejezetlen termelés adóév eleji értéke és csökkenti a készletek és a befejezetlen termelés ugyanazon adóév végi értéke. A hosszú lejáratú szerződésekkel kapcsolatos készletekre és befejezetlen termelésre vonatkozóan érték helyesbítés nem végezhető.

22. cikk
Értékelés

1. Az adóalap kiszámításához az ügyleteket az alábbiak szerint kell értékelni:
 - a) az ügylet pénzbeli ellenértéke, például az áruk vagy szolgáltatások ára;
 - b) piaci érték, amikor az ügylet ellenértéke – részben vagy egészben – nem pénzbeli;
 - c) piaci érték, amikor az adóalanynak nem pénzbeli ajándékot kap;

- d) piaci érték, amikor az adóalany jótékonyági célú szervezeteknek adott ajándéktól különböző, nem pénzbeli ajándékot ad;
 - e) kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközök és források valós értéke;
 - f) adózási célú érték jótékonyági célú szervezeteknek adott nem pénzbeli ajándék esetén.
2. Az adóalap, a bevételek és kiadások értékelése euróban történik az adóév során, vagy azokat euróra számítják át az adóév utolsó napján, az eurónak az Európai Központi Bank által közzétett éves átlagárfolyamán, vagy, amennyiben az adóév és a naptári év nem esik egybe, az Európai Központi Bank által az adóév során közzétett napi árfolyamok átlagán. Ez nem alkalmazandó olyan tagállamban rezidens, különálló adóalanyra, ahol nem az euró a hivatalos fizetőeszköz. Nem alkalmazandó csoportra sem, ha a csoporttagok ugyanazon tagállamban találhatók, és ez a tagállam még nem vezette be az eurót.

23. cikk

Kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközök és kötelezettségek (kereskedési könyv)

1. Pénzügyi eszköz vagy kötelezettség kereskedési céllal tartottnak minősül, amennyiben az alábbiak egyike:
- a) rövid lejáratú és főként értékesítési vagy visszavásárlási céllal vásárolják, vagy ily módon keletkezik;
 - b) meghatározott pénzügyi eszközök portfóliója, ideértve a származtatott termékeket is, amelyeket együtt kezelnek, és amelyekkel kapcsolatban bizonyíték van a közelmúltbeli tényleges rövid távú nyereségszerzésre.
2. A 18. és 19. cikktől eltérve, a kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközök vagy kötelezettségek adóév végi valós értéke és adóév eleji vagy, ha később következik be, vételkori, valós piaci értéke közötti különbséget be kell számítani az adóalapba.
3. Amikor a kereskedési célú eszközt vagy forrást értékesítik, az értékesítés bevételét hozzá kell számítani az adóalaphoz. Az adóév eleji valós értéket vagy a vételkori piaci értéket, ha az későbbi, le kell vonni.

24. cikk

Hosszú lejáratú szerződések

1. Hosszú lejáratú szerződésnek minősül az alábbi feltételeknek megfelelő szerződés:
- a) a szerződés tárgya gyártás, beszerelés, építés vagy szolgáltatásnyújtás;
 - b) időbeli hatálya meghaladja vagy várhatóan meghaladja a 12 hónapot.
2. A 18. cikktől eltérve, a hosszú lejáratú szerződések adózási szempontú elszámolása azon az összegben történik, amely megfelel a szerződés adott adóévben teljesített részének. A teljesítés százalékos aránya az adott évi költségeknek a becsült

összköltséghez viszonyított arányára vagy a teljesítési szint adóév végi szakértői becslésére történő hivatkozással állapítható meg.

3. A hosszú lejáratú szerződésekhez kapcsolódó költségeket abban az adóévben kell figyelembe venni, amelyekben felmerültek.

25. cikk *Céltartalékok*

1. A 19. cikktől eltérve, ha az adóév végén megállapítható, hogy az adóalanynak – az abban az adóévben vagy a megelőző adóévekben folytatott tevékenységéből vagy ügyleteiből következően – jogi kötelezettsége vagy valószínűsíthető jövőbeli jogi kötelezettsége van, az ilyen kötelezettségből fakadó, megbízhatóan megbecsülhető minden összeget le kell vonni, feltéve, hogy az összeg végleges pénzügyi teljesítése levonható kiadást eredményez.

Amikor a kötelezettség olyan tevékenységhez vagy ügyletkez kapcsolódik, amely a következő adóévekben is folytatódni fog, a levonást arányosan kell felosztani a tevékenység vagy az ügylet becsült időtartamára, figyelembe véve az abból keletkező bevételt.

Az e cikk értelmében levont összegeket minden adóév végén felül kell vizsgálni és korrigálni kell. A jövőbeli adóalap számításakor figyelembe kell venni a már levont összegeket.

2. Megbízható becslésnek minősül a jelenlegi kötelezettség teljesítéséhez az adóév végén szükséges kiadás, feltéve, hogy a becslés alapja minden releváns tényezőt tartalmaz, ideértve a vállalat, csoport vagy szektor múltbeli tapasztalatait is. A céltartalék értékelésekor a következőket kell alkalmazni:
 - a) minden kockázatot és bizonytalanságot figyelembe kell venni. A bizonytalanság azonban nem indokolja a túlzott mértékű céltartalékolást;
 - b) Amennyiben a céltartalék lejáratára 12 hónap vagy annál hosszabb, és nincs elfogadott diszkontráta, a céltartalék diszkontrátája a 12 hónapos lejáratú kötelezettségekre alkalmazott, az Európai Központi Bank által közzétett európai irányadó bankközi kamatláb (EURIBOR) éves átlaga abban a naptári év évben, amelynek során adóév véget ér;
 - c) a jövőbeli eseményeket akkor kell figyelembe venni, amikor ésszerű várakozás szerint megtörténnek;
 - d) a céltartalékolásra okot adó eseményhez közvetlenül kapcsolódó jövőbeli megtérüléseket figyelembe kell venni.

26. cikk
Nyugdíjak

A nyugdíjak esetében aktuárius technikákat kell alkalmazni annak érdekében, hogy megbízhatóan lehessen becslést készíteni a járadékok összegéről, amelyre a munkavállalók jelenlegi és korábbi szolgálati idejük alatt jogosultságot szereztek.

A nyugdíjakat a 12 hónapos lejáratú kötelezettségekre alkalmazott, az Európai Központi Bank által közzétett EURIBOR mértékével kell diszkontálni. A számítások alapja ennek a kamatmértéknek az éves átlaga abban a naptári év évben, amelynek során adóév véget ér.

27. cikk
Rossz kintlevőségek levonása

1. A rossz kintlevőségek az alábbi feltételek teljesülése esetén levonhatók:
 - a) az adóév végén az adóalany minden elvárható lépést megtett a teljesítés érdekében, és okkal hiszi, hogy a követelés egy részét, vagy egészét nem fizetik vissza; vagy az adóalanyak nagyszámú azonos típusú követelése van, és megbízható becslését tudja adni a rossz kintlevőség százalékban kifejezett összegének, hivatkozva minden releváns tényezőre, ideértve, ahol ez alkalmazható, a múltbeli tapasztalatokat is;
 - b) az adós nem ugyanannak a csoportnak a tagja, mint az adóalany;
 - c) nem érvényesítették a 41. cikk szerinti levonás jogát a rossz kintlevőséggel kapcsolatban;
 - d) amikor a rossz kintlevőség vevőköveteléshez kapcsolódik, a tartozásnak megfelelő összeg bevételként bekerült az adóalapba.
2. Annak eldöntéséhez, megtettek-e minden elvárható lépést a teljesítés érdekében, a következőket kell figyelembe venni:
 - a) arányban áll-e a behajtás költsége a tartozással;
 - b) van-e esély a sikeres behajtásra;
 - c) ésszerű és indokolt-e az adott körülmények között elvárni a vállalattól, hogy behajtáshoz folyamodjék.
3. Ha korábban rossz kintlevőségként leírt követelést kiegyenlítettek, a megtérült összeget a teljesítés évének adóalapjába kell beszámítani.

28. cikk
Fedezés

Fedezeti célú eszközön realizált eredményt (nyereséget/veszteséget) számvitelileg ugyanúgy kell kezelni, mint a fedezett tételén keletkezett eredményt (nyereséget/veszteséget). Azon adóalanyok esetében, amelyek ugyanazon csoport tagjai, a fedezeti célú eszköz és a fedezett

eszköz lehet két különböző csoporttag tulajdonában. Fedezeti kapcsolat áll fenn, ha az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) a fedezeti kapcsolatot formálisan előzetesen megnevezik és dokumentálják;
- b) a fedezet várhatóan rendkívül hatékony és ez a hatékonyság megbízhatóan mérhető.

29. cikk

Készletek és befejezetlen termelés

1. Az általában nem felcserélhető készlettételek és befejezetlen termelés, továbbá az egyedi projektekhez készült és elkülönített áruk és szolgáltatások költségét egyenként kell értékelni. Egyéb készlettételek és befejezetlen termelés költségét a FIFO-módszerrel („először bevételezve, először kiadva”) vagy a súlyozott átlagos bekerülési érték módszerével kell értékelni.
2. Az adóalanynak következetesen kell alkalmaznia ugyanazt az értékelési módszert minden hasonló jellegű és hasonló felhasználási céllal készült készlet és befejezetlen termelés értékelésére. A készletek és befejezetlen termelés költségének tartalmaznia kell a beszerzés összes költségét, az átalakítás közvetlen költségét, továbbá minden olyan költséget, amelyek annak kapcsán merültek fel, hogy jelenlegi helyükre és állapotukba hozták őket. A költségek visszaigényelhető hozzáadottértékadó nélküli, nettó költségek. Az az adóalany, aki az irányelv szerinti rendszerre történt átállást megelőzően a közvetett költségeket is figyelembe vette a készletek és befejezetlen termelés értékelésekor, továbbra is alkalmazhatja a közvetett költségek módszerét.
3. A készletek és befejezetlen termelés értékelését következetesen kell végezni.
4. A készleteket és befejezetlen termelést az adóév utolsó napján kell értékelni a bekerülési érték és a nettó realizálható érték közül az alacsonyabbikon. A nettó realizálható érték a szokásos üzletmenet során alkalmazott, a befejezés becsült költségeivel és az értékesítés költségeivel csökkentett becsült értékesítési ár.

30. cikk

Biztosítók

Azoknak a vállalkozásoknak, amelyek a nem életjellegű biztosításra vonatkozóan a 73/239/EGK tanácsi irányelvvel¹⁴, az életjellegű biztosításra vonatkozóan a 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹⁵ és a viszontbiztosításra vonatkozóan a 2005/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹⁶ összhangban rendelkeznek a tagállamok területén történő működéshez szükséges engedéllyel, az alábbi további szabályoknak kell megfelelniük:

- a) az adóalapnak tartalmaznia kell az ugyanazon adóév elején és végén vagy, ha ez következik be később, az adásvétel teljesítésekor fennálló piaci értékbeli különbséget

¹⁴ HL L 228., 1973.8.16., 3. o.

¹⁵ HL L 345., 2002. 12.19., 1. o.

¹⁶ HL L 232., 2005.12.9., 1. o.

azokra az eszközökre vonatkozóan, amelyekbe a kockázatot viselő életbiztosítási kötvény-tulajdonos javára a befektetés történik.

- b) az adóalapnak tartalmaznia kell az értékesítéskor és az adóév elején vagy, ha ez következik be később, az adásvétel teljesítésekor fennálló piaci értékbeli különbséget azokra az eszközökre vonatkozóan, amelyekbe a kockázatot viselő életbiztosítási kötvény-tulajdonos javára a befektetés történik;
- c) A 91/674/EGK irányelvnek¹⁷ megfelelően létrehozott biztosítók technikai tartalékai, a káringadozási tartalék kivételével levonhatók. A tagállam rendelkezhet a káringadozási tartalék levonásáról. Csoport esetében a káringadozási tartalék levonását a tagállamban adózási szempontból illetőséggel rendelkező vagy ott található csoporttagok arányos részére kell alkalmazni. A levont összegeket minden adóév végén felül kell vizsgálni és ki kell igazítani. A jövőbeli adóalap számításakor figyelembe kell venni a már levont összegeket.

31. cikk

Eszközök áthelyezése harmadik országba

1. Befektetett eszköznek rezidens adóalany általi áthelyezését harmadik országban található állandó telephelyére az eszköz értékesítésének kell tekinteni a rezidens adóalany adóalap-számításának szempontjából az átutalás adóévére vonatkozóan. Befektetett eszköznek nem rezidens adóalany részéről tagállamban található állandó telephelyéről harmadik országba történő áthelyezését szintén az eszköz értékesítésének kell tekinteni.
2. Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, amikor a harmadik ország az Európai Gazdasági Térségről szóló szerződés részes fele, továbbá a harmadik ország és rezidens adóalany vagy az állandó telephely tagállama a 2011/16/EU irányelvhez hasonló információcsere-megállapodást kötött.

VI. FEJEZET

BEFEKTETETT ESZKÖZÖK ÉRTÉKCSÖKKENÉSE

32. cikk

Befektetett eszközök nyilvántartása

A beszerzés, megépítés (létrehozatal) és az értéknövelés költségeit, a vonatkozó időponttal együtt, minden eszközre külön-külön kell nyilvántartásba venni.

¹⁷ HL L 374., 1991.12.19., 1. o.

33. cikk
Értékcsökkenési alap

1. Az értékcsökkenés a befektetett eszköz megszerzésével, megépítésével (létrehozatalával) vagy értéknövelésével közvetlenül összefüggő költséget tartalmaz.

A költségek nem tartalmazzák a levonható hozzáadottérték-adót.

Az adóalany által gyártott befektetett eszközök esetén az eszközök gyártásakor felmerült közvetett költségeket is az értékcsökkenés alapjához kell számítani, amennyiben másképp nem levonhatók.

2. Az ajándékként kapott eszköz értékcsökkenési alapja a bevételek közé sorolt ajándék piaci értéke.
3. Az értékcsökkenés hatálya alá tartozó befektetett eszközök értékcsökkenési alapját a 11. cikk a) pontjában említett módon, az eszköz megszerzéséhez, megépítés(é)hez vagy értéknöveléshez közvetlenül kapcsolódó támogatással kell csökkenteni.

34. cikk
Értékcsökkenés levonására való jogosultság

1. A (3) bekezdésre is figyelemmel, az értékcsökkenést a gazdasági tulajdonosnak kell levonnia.
2. Lízingszerződések esetében, ahol a gazdasági és a jog szerinti tulajdonjog nem esik egybe, a gazdasági tulajdonos jogosult levonni a lízingdíj kamatelemeit adóalapjából. A lízingdíj kamatelemeit a jog szerinti tulajdonos adóalapjában figyelembe kell venni.
3. A befektetett eszközök után egyszerre egynél több adóalany nem számolhat el értékcsökkenést. Ha a gazdasági tulajdonos nem azonosítható, a jog szerinti tulajdonos jogosult levonni az értékcsökkenést. Ebben az esetben a lízingdíj kamatelemei nem vehetők figyelembe a jog szerinti tulajdonos adóalapjában.
4. Az adóalany nem állhat el az értékcsökkenéstől.
5. A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktust is alkothat – a 127. cikknek megfelelően és a 128., 129. és 130. cikk feltételeitől függően – annak érdekében, hogy részletesebb szabályokat rögzítsen az alábbiakat illetően:
 - a) a jog szerinti és a gazdasági tulajdonjog meghatározása különösen a lízingelt eszközök vonatkozásában;
 - b) a lízingdíj tőke- és kamatelemeinek kiszámítása;
 - c) a lízingelt eszköz értékcsökkenési alapjának kiszámítása.

35. cikk
Az értéknövelések költségeinek értékcsökkenése

Az értéknövelések költségeinek értékcsökkenési leírását az értéknöveléssel érintett befektetett eszközökre vonatkozó szabályoknak megfelelően kell elvégezni úgy, mintha újonnan megszerzett befektetett eszközről lenne szó.

36. cikk
Egyenként értékcsökkenthető eszközök

1. A (2) bekezdés és a 39. és 40. cikk sérelme nélkül, a befektetett eszközök értékcsökkenési leírását egyenként kell elvégezni, az eszköz hasznos élettartama alatt, a lineáris módszer szerint. A befektetett eszközök hasznos élettartamát a következőképpen kell megállapítani:
 - a) épületek: 40 év;
 - b) hosszú élettartamú, nem épület befektetett eszközök: 15 év;
 - c) immateriális javak: az az időszak, amikor az eszköz jogi védelem alatt áll, vagy ameddig a jogosultságot megadták, vagy, ha ezt az időszakot nem lehet meghatározni, 15 év.
2. A használt épületek, használt, hosszú élettartamú tárgyi eszközök és használt immateriális javak értékcsökkenési leírása az alábbi szabályok szerint történik:
 - a) a használt épületeket 40 év alatt kell leírni, kivéve, amikor az adóalany igazolni tudja, hogy az épület becsült hátralévő hasznos élettartama rövidebb 40 évnél; ebben az esetben az értékcsökkenési leírásra e rövidebb időszak alatt kerül sor;
 - b) a használt, hosszú élettartamú befektetett eszközöket 15 év alatt kell leírni, kivéve, amikor az adóalany igazolni tudja, hogy az eszköz becsült hátralévő hasznos élettartama rövidebb 15 évnél; ebben az esetben az értékcsökkenési leírásra e rövidebb időszak alatt kerül sor;
 - c) a használt immateriális javakat 15 év alatt kell leírni, kivéve, amikor meghatározható az a hátralévő időszak, amíg az eszköz jogi védelmet élvez, vagy amely időszakra a használati jogot megadták; ebben az esetben az értékcsökkenési leírásra ezen időszak alatt kerül sor.

37. cikk
A leírás éve

1. Egy teljes évnyi értékcsökkenést kell levonni a megszerzés vagy a használatba vétel évében, amelyik a kettő közül később következik be. Nem vonható le értékcsökkenés az értékesítés évében.
2. Amikor az eszköz önkéntes vagy kényszerű értékesítésére kerül sor az adóév során, annak adózási célú értékét, továbbá a hozzá kapcsolódó értéknövelések költségeinek adózási célú értékét abban az adott évben kell levonni az adóalapból. Amikor,

befektetett eszközök miatt, a 41. cikk szerinti rendkívüli leírásra kerül sor, a 20. cikk szerinti leírást csökkenteni kell, hogy figyelembe lehessen venni a már érvényesített leírást.

38. cikk

Helyettesítő eszközök megújuló adókedvezménye

1. Amikor az egyenként értékcsökkenthető eszköz értékesítéséből származó bevételt azon adóévet követő második év vége előtt szándékoznak ismételtelen befektetni megegyező vagy hasonló célú eszközbe, amelyikben az értékesítésre sor került, azt az összeget, amennyivel az értékesítés bevétele meghaladja az eszköz adózási célú értékét, le kell vonni az értékesítés évében. A helyettesítő eszköz értékcsökkenési alapját is ugyanekkora az összeggel kell csökkenteni.

A önkéntesen értékesített eszközt az értékesítést megelőzően legalább három évig saját tulajdonban kell tartani.

2. A helyettesítő eszköz már az értékesítést megelőző adóévben beszerezhető.

Amennyiben a helyettesítő eszköz beszerzésére az eszköz értékesítésének évét követő második adóév vége előtt nem kerül sor, az értékesítés évében levont összeget, 10%-kal növelten, hozzá kell adni az értékesítés évét követő második adóév adóalapjához.

3. Amennyiben az adóalany kilép abból a csoportból, amelynek tagja, vagy az első évben felhagy az irányelv szerinti rendszer használatával, és a helyettesítő eszköz beszerzésére nem kerül sor, az értékesítés évében levont összeget hozzá kell adni az adóalaphoz. Amennyiben az adóalany kilép a csoportból vagy a második évben felhagy a rendszer használatával, az összeget 10%-kal kell emelni.

39. cikk

Eszközkészlet

1. A nem a 36. és a 40. cikkben említett befektetett eszközöket együtt, egy eszközkészletben kell értékcsökkenteni az értékcsökkenési alap 25%-ának megfelelő éves ütemben.

2. Az eszközkészlet adóév végi értékcsökkenési alapja a megelőző év végi adózási szempontú, a tárgyév során az eszközkészletbe bekerülő és az onnan kikerülő eszközökkel korrigált értéke. Korrekciót kell végezni az eszközök megszerzése, megépítése (létrehozása) és értéknövelő költsége (hozzáadandó), illetve az eszköz értékesítéséből származó bevétel és valamely eszköz elvesztésért vagy megsemmisüléséért kapott ellentételezés vonatkozásában (levonandó).

3. Ha a (2) bekezdés szerint számított értékcsökkenési alap összege negatív, akkora összeget kell hozzáadni, hogy értéke nulla legyen. Ugyanekkora összeggel növelni kell az adóalapot.

40. cikk
Nem értékcsökkenthető eszközök

Az alábbi eszközökre nem vonatkozik az értékcsökkenés:

- a) befektetett tárgyi eszközök, amelyek nincsenek kitéve a szokásos kopásnak és avulásnak, például földingatlan, műtárgyak, régiség és ékszer;
- b) pénzügyi eszközök.

41. cikk
Rendkívüli értékcsökkenés

1. Ha, kivételes esetben, az adóalany bizonyítani tudja, hogy az értékcsökkenéssel egyébként nem érintett befektetett eszköz értéke tartósan csökkent az adóév végén, az értékcsökkenésnek megfelelő összeget levonhatja. Azonban nem végezhető ilyen levonás azon eszközök vonatkozásában, amelyek értékesítéséből származó bevétel adómentes.
2. Amennyiben valamely megelőző adóévben ilyen rendkívüli értékcsökkenéssel érintett eszköz értéke ezt követően nő, a növekmény összegével növelni kell annak az évnek az adóalapját, amelyikben az értéknövekedés bekövetkezett. Az ilyen növekmény(ek) együttes összege ugyanakkor nem haladhatja meg a levonás eredeti összegét.

42. cikk
A befektetett eszközök kategóriájának pontosítása

A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktust is alkothat – a 127. cikknek megfelelően és a 128., 129. és 130. cikk feltételeitől függően – annak érdekében, hogy pontosabban meghatározza az e fejezetben említett befektetett eszközök kategóriáit.

VII. FEJEZET

VESZTESÉGEK

43. cikk
Veszteségek

1. Ezen irányelv ellenkező értelmű rendelkezéseinek hiányában, az adóalanynál vagy nem rezidens adóalany állandó telephelyénél az adóévben felmerülő veszteség levonható a későbbi adóévekben.
2. Az adóalap korábbi évek veszteségei miatti csökkentése nem eredményezhet negatív összeget.
3. A legrégebbi veszteséget kell elsőként levonni.

VIII. FEJEZET

AZ IRÁNYELV SZERINTI RENDSZERBE TÖRTÉNŐ BELÉPÉSRE ÉS AZ ABBÓL VALÓ KILÉPÉSRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

44. cikk

Az eszközök és források elszámolásának és értékelésének általános szabályai

Az irányelv eltérő rendelkezése hiányában, amikor az adóalany az irányelv szerinti rendszert választja, minden eszköz és forrás elszámolása azon az értéken történik, amelyet a nemzeti adójogszabályok alapján számolnak ki közvetlenül azon időpont előtt, amikortól az adóalany alkalmazni kezdi a rendszert.

45. cikk

A befektetett eszközök értékcsökkenési célú minősítése

1. Az irányelv szerinti rendszerbe belépő befektetett eszközök értékcsökkenési leírását a 32-42. cikknek megfelelően kell elvégezni.
2. Az (1) bekezdéstől eltérően, az alábbi értékcsökkenési szabályok alkalmazandók:
 - a) azon befektetett eszközök esetében, amelyeknek az értékcsökkenését külön-külön kell elvégezni az adóalanyra korábban alkalmazandó nemzeti társaságiadó-szabályozás és a rendszer értelmében is, az értékcsökkenést a 36. cikk (2) bekezdése szerint kell elszámolni.
 - b) azon befektetett eszközök esetében, amelyeket egyenként kellett értékcsökkeníteni az adóalanyra korábban alkalmazandó nemzeti társaságiadó-szabályozás értelmében, de a rendszer szabályai szerint nem, a 39. cikk szerinti eszközkészletbe kell bevonni.
 - c) azon befektetett eszközök esetében, amelyeket – értékcsökkenési szempontból – eszközkészletbe vontak be az adóalanyra korábban alkalmazandó nemzeti társaságiadó-szabályozás értelmében, a 39. cikk szerinti eszközkészletbe kell bevonni abban az esetben is, ha a rendszer szabályi értelmében, egyenként lennének értékcsökkenethetők.
 - d) azon befektetett eszközök esetében, amelyek nem voltak értékcsökkenethetők, vagy amelyekkel nem végeztek értékcsökkenési leírást az adóalanyra korábban alkalmazandó nemzeti társaságiadó-szabályozás értelmében, azonban a rendszer szabályai szerint értékcsökkenethetők – az esettől függően – a 36. cikk (1) bekezdése vagy a 39. cikk szerint kell értékcsökkeníteni.

46. cikk

Hosszú lejáratú szerződések a rendszerbe történő belépéskor

Azokat a bevételeket és kiadásokat, amelyek, a 24. cikk (2) és (3) bekezdése értelmében, úgy kell tekinteni, mint amelyek már azt megelőzően felmerültek, hogy az adóalany az irányelv szerinti rendszer választotta volna, de amelyeket még nem vettek figyelembe az adóalanyra alkalmazandó nemzeti társaságiadó-szabályozás szerinti adó kiszámításában, hozzá kell adni az adóalaphoz, vagy abból ki kell vonni, a nemzeti jog ütemezésre vonatkozó szabályainak megfelelően.

Azokat a bevételeket, amelyekkel kapcsolatban az adóalany, a rendszer választását megelőzően, olyan összegű fizetendő adót szabtak ki az alkalmazandó nemzeti társaságiadó-szabályozásnak megfelelően, amely meghaladja, amit a 24. cikk (2) bekezdése értelmében számítottak volna fel, le kell vonni az adóalaphoz.

47. cikk

Céltartalékok és levonások a rendszerbe történő belépéskor

1. A 25., 26. és 27. cikk rendelkezéseiben szereplő céltartalékokat, nyugdíjakat és a rossz kintlevőségek miatti levonásokat csak olyan mértékben lehet levonni, amilyen mértékben következnek az adóalany az irányelv szerinti rendszer választása után folytatott tevékenységéből és végrehajtott ügyleteiből.
2. Azokat a kiadásokat, amelyek azokhoz a tevékenységekhez és ügyletekhez kapcsolódnak, amelyeket adóalany az irányelv szerinti rendszer választása előtt folytatott, de amelyekre még nem történtek levonások, le kell vonni.
3. Azokat az összegeket, amelyeket már a rendszer választása előtt levontak, nem lehet ismét levonni.

48. cikk

Belépés előtti veszteségek

Ha az adóalany, olyan veszteség merült fel az irányelv szerinti rendszer választása előtt, amelyet el lehetne határolni a következő időszakokra az alkalmazandó nemzeti jog értelmében, de amelyet még nem számoltak el az adóköteles nyereséggel szemben, az ilyen veszteségek levonhatók az adóalaphoz olyan mértékben, amilyen a nemzeti jog lehetővé teszi.

49. cikk

A rendszerből való kilépésre vonatkozó általános szabály

Az irányelv eltérő rendelkezése hiányában, amikor az adóalany kilép az irányelv szerinti rendszerből, eszközeit és forrásait azon az értéken számolják el, amelyet a rendszer szabályai szerint számítottak ki.

50. cikk

Befektetett eszközök eszközkészletben történő értékcsökkenési leírása

Amikor az adóalany kilép az irányelv szerinti rendszerből, az irányelv szerinti rendszer értelmében meglévő eszközkészletét, a rendszerből való kilépést követően alkalmazandó nemzeti adószabályok szempontjából, a csökkenő egyenleg módszerével, 25%-os éves kulccsal értékcsökkentett egyetlen eszközkészletként kell elszámolni.

51. cikk

Hosszú lejáratú szerződések a rendszerből történő kilépéskor

Miután az adóalany kilép a rendszerből, a hosszú lejáratú szerződésekből eredő bevételeket és kiadásokat az ezt követően alkalmazandó nemzeti társaságiadó-szabályozásnak megfelelően kell kezelni. Azokat a bevételeket és kiadásokat, amelyeket adózási szempontból már figyelembe vettek az irányelv szerinti rendszerben, nem lehet ismét figyelembe venni.

52. cikk

Céltartalékok és levonások a rendszerből történő kilépéskor

Amikor az adóalany kilép az irányelv szerinti rendszerből, a 25–27. cikkek szerint már levont kiadásokat nem lehet ismét levonni.

53. cikk

Veszteségek a rendszerből történő kilépéskor

Az adóalany azon veszteségeit, amelyeket még nem számoltak el az adóköteles nyereséggel szemben az irányelv szerinti rendszer szabályainak megfelelően, el kell határolni következő időszakra a nemzeti társaságiadó-szabályozás megfelelően.

IX. FEJEZET

KONSZOLIDÁCIÓ

54. cikk

Jogosult leányvállalatok

1. A jogosult leányvállalat minden közvetlen és a vállalati láncban lejjebb elhelyezkedő leányvállalat, amelyre vonatkozóan az anyavállalat az alábbi jogokkal rendelkezik:
 - a) a szavazati jogok több mint 50%-át gyakorolhatja;
 - b) a társaság tőkéjének 75%-át meghaladó tulajdonosi jog és a nyereségre jogosító jogosultságok több mint 75%-a.
2. Az (1) bekezdésben említett küszöbértékek kiszámításához, a nem közvetlen leányvállalatokra vonatkozóan, az alábbi szabályokat kell alkalmazni:

- a) amikor a közvetlen és a vállalati láncban lejjebb elhelyezkedő leányvállalatok tekintetében a szavazati jog-küszöböt eléri, az úgy tekinthető, hogy az anyavállalat e jogok 100%-ával rendelkezik.
- b) a nyereséghez és a tulajdonosi részesedéshez való jogosultság a vállalati lánc egyes szintjein lévő közvetlen leányvállalatokban fennálló részesedések szorzata. Az anyavállalat által közvetlenül vagy közvetve gyakorolt, 75% vagy az alatti tulajdonosi jogokat, így az adózási szempontból harmadik országban illetékességgel rendelkező vállalatokban fennálló jogokat, szintén figyelembe kell venni a számítás során.

55. cikk
Csoportképzés

1. A rezidens adóalany az alábbiakkal képez csoportot:
 - a) más tagállamokban található összes állandó telephelye;
 - b) harmadik országban rezidens, jogosult leányállatainak összes állandó telephelye valamely tagállamban;
 - c) egy vagy több tagállamban rezidens összes jogosult leányvállalata;
 - d) egyéb rezidens adóalanyok, amelyek ugyanannak a vállalatnak jogosult leányvállalatai, amely harmadik országban rezidens, és amely megfelel a 2. cikk (2) bekezdésének a) pontjában rögzített feltételnek.
2. A nem rezidens adóalany tagállamokban működő összes állandó telephelyével és egy vagy több tagállamban rezidens összes jogosult leányvállalatával képez csoportot, ideértve az utóbbiak tagállamokban található állandó telephelyeit is.

56. cikk
Fizetéképtelenség

Fizetéképtelen vagy felszámolás alatt álló vállalat nem lehet csoporttag. Az adóalanyok, amelyekre vonatkozóan fizetéképtelenséget jelentettek be, vagy amely felszámolás alatt áll, azonnal ki kell lépnie a csoportból.

57. cikk
A konszolidáció terjedelme

1. A csoport tagjainak adóalapját konszolidálni kell.
2. Ha a konszolidált adóalap negatív, a veszteség elhatárolható későbbi időszakokra és levonható a következő pozitív értékű konszolidált adóalapból. Ha a konszolidált adóalap pozitív, a 86–102. cikknek megfelelően kell felosztani osztani.

58. cikk
Ütemezés

1. Az 54. cikkben szerinti küszöbértékeknek egész év során eleget kell tenni.
2. Az (1) bekezdéstől eltérve, az adóalany akkor válik csoporttaggá, amikor az 54. cikkben meghatározott küszöböt eléri. A küszöböt legalább kilenc egymást követő hónap során el kell érni; ennek hiányában az adóalanyt számviteli szempontból úgy kell kezelni, mintha sohasem lett volna csoporttag.

59. cikk
Csoporton belüli ügyletek kiküszöbölése

1. A konszolidált adóalap kiszámításakor a közvetlenül csoporttagok közötti ügyletekből eredő eredményt (nyereség/veszteség) figyelmen kívül kell hagyni.
2. Csoporton belüli ügylethez az ügyletben résztvevő mindkét félnek csoporttagnak kell lennie, amikor az ügyletre sor kerül, és amikor a kapcsolódó bevételek és kiadások elszámolása esedékessé válik.
3. A csoportok következetes és megfelelően dokumentált módszert alkalmaznak a csoporton belüli ügyletek számba vételéhez. A csoportok kizárólag valós üzleti indokkal, az adóév kezdetén változtathatnak módszerükön.
4. A csoporton belüli ügyletek elszámolására szolgáló módszernek alkalmasnak kell lennie a csoporton belüli valamennyi transzfer és értékesítés bekerülési értékének vagy, amennyiben az alacsonyabb, az adózási célú értékének a megállapítására.

60. cikk
Forrásadó

A csoporttagok közötti ügyleteket nem terheli forrásadó.

X. FEJEZET

BELÉPÉS A CSOPORTBA, KILÉPÉS A CSOPORTBÓL

61. cikk
Befektetett eszközök a csoportba történő belépéskor

Ha az adóalany nem vagy külön-külön értékcsökkenthető befektetett eszközök gazdasági tulajdonosa a csoportba történő belépés napján, és ezen eszközök bármelyikét valamely csoporttag az e napot követő öt éven belül értékesíti, kiigazítást kell elvégezni az értékesítés évében annak a csoporttagnak az arányos részére, amely gazdasági tulajdonosa volt az eszköznek a belépés napján. Az ilyen értékesítésből származó bevételeket ehhez a részhez kell rendelni, és a nem értékcsökkenthető eszközökhöz kapcsolódó költségeket, továbbá az értékcsökkenthető eszközök értékét pedig le kell vonni.

Ezt a kiigazítást a pénzügyi eszközök vonatkozásában is el kell végezni a kapcsolt vállalkozásokban meglévő részesedések, az egyéb részesedések és a saját részesedések kivételével.

Amennyiben, a vállalati átszervezés eredményeként, az adóalany megszűnik, vagy már nem rendelkezik állandó telephellyel abban a tagállamban, ahol rezidens volt a csoportba történő belépésekor, úgy kell tekinteni, mint akinek e cikk rendelkezéseinek alkalmazása szempontjából ott van állandó telephelye.

62. cikk

Hosszú lejáratú szerződések a csoportba történő belépéskor

Azokat a bevételeket és kiadásokat, amelyek a 24. cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően már felmerültek az adóalanyok a csoportba történő belépését megelőzően, de amelyeket még nem vettek figyelembe az alkalmazandó nemzeti társaságiadó-szabályozás szerinti adó kiszámításában, hozzá kell adni az arányos részhez, vagy abból ki kell vonni, a nemzeti jog ütemezésre vonatkozó szabályainak megfelelően.

Azokat a bevételeket, amelyekkel kapcsolatban az adóalanyok a csoportba történő belépését megelőzően olyan összegű fizetendő adót szabtak ki, az alkalmazandó nemzeti társaságiadó-törvényeknek megfelelően, amely meghaladja, amit a 24. cikk (2) bekezdés értelmében felszámítottak volna, le kell vonni az arányos részből.

63. cikk

Céltartalékok és levonások a csoportba történő belépéskor

A 25., 26. és 27. cikk szerinti kiadásokat, amelyek az adóalanyok a csoportba történő belépését megelőzően végzett tevékenységeivel vagy ügyleteivel kapcsolatban merültek fel, és amelyekkel kapcsolatban az alkalmazandó nemzeti társaságiadó-szabályozás szerinti tartalékképzésre és levonásra nem került sor, kizárólag az adóalany arányos részével szemben lehet levonni, kivéve, ha több mint 5 évvel azt követően merülnek fel, hogy az adóalany belépett a csoportba.

64. cikk

Veszteségek a csoportba történő belépéskor

Az irányelv szabályai vagy a nemzeti társaságiadó-szabályozás értelmében az adóalanyoknál vagy az állandó telephelyénél a csoportba történő belépés előtt felmerült, be nem számított veszteség nem számítható be a konszolidált adóalapba. Ezeket a veszteségeket el kell határolni a következő időszakra, és el lehet számolni őket az arányos résszel szemben a 43. cikknek vagy a nemzeti társaságiadó-szabályozásnak megfelelően, amelyet az irányelv szerinti rendszer hiányában az adóalanyra alkalmazni kellene.

65. cikk

A csoport megszűnése

A csoport megszűnésekor az adóévet úgy kell tekinteni, mint ami véget ért. A csoport konszolidált adóalapját és minden be nem számított veszteséget a csoporttagokhoz kell

rendelni a 86–102. cikknek megfelelően, a megszűnés adóévére alkalmazandó arányos felosztási tényezők alapján.

66. cikk

A csoport megszűnését követő veszteségek

A csoport megszűnését követően a veszteségeket a következőképpen kell kezelni:

- a) amennyiben az adóalany továbbra is az irányelv szerinti rendszerben marad, de csoporton kívül, a veszteségeket el kell határolni a következő időszakra és a 43. cikk szerint kell elszámolni azokat.
- b) amennyiben az adóalany másik csoport tagja lesz, a veszteségeket el kell határolni a következő időszakra, és az adóalany arányos részével szemben el kell számolni azokat.
- c) amennyiben az adóalany kilép a rendszerből, a veszteségeket el kell határolni a következő időszakra és az alkalmazandóvá váló nemzeti társaságiadó-szabályozás szerint kell elszámolni azokat, mintha a veszteségek akkor merültek volna fel, amikor az adóalanyra ezt a szabályozást kellett alkalmazni.

67. cikk

A csoportból történő kilépéskor meglévő befektetett eszközök

Ha nem értékcsökkenthető vagy egyenként értékcsökkenthető, nem a 75. cikk szerinti korlátozott mentesség alá tartozó befektetett eszközök értékesítésére kerül sor három éven belül azt követően, hogy az ezen eszközök gazdasági tulajdonjogával rendelkező adóalany kilépett a csoportból, az értékesítésből származó bevételt hozzá kell adni a csoportnak az értékesítés évében érvényes konszolidált adóalapjához, a nem értékcsökkenthető eszközökhöz kapcsolódó költségeket és az értékcsökkenthető eszközök adózási célú értékét pedig le kell vonni belőle.

Ugyanezt a szabályt kell alkalmazni a pénzügyi eszközökre is, a kapcsolt vállalkozásokban meglévő részesedések, az egyéb részesedések és a saját részesedések kivételével.

Azon mértéken felül, amilyen mértékben az értékesítésből származó bevétellel nő a csoport konszolidált adóalapja, a bevétel más módon nem adóköteles.

68. cikk

Saját előállítású immateriális javak

Amikor egy vagy több saját előállítású immateriális jószág gazdasági tulajdonosa kilép a csoportból, az ilyen eszközökre vonatkozóan végzett K+F-, marketing- és reklámtevékenységgel kapcsolatban a megelőző öt évben felmerült költségeknek megfelelő összeggel a maradó csoporttagok konszolidált adóalapját meg kell növelni. Az adóalaphoz adott összeg nem haladhatja meg az eszközöknek az adóalany csoportból történő távozásakor nyilvántartott értékét. Ezeket a költségeket a kilépő adóalanyhoz kell rendelni és annak a nemzeti társaságiadó-szabályozásnak megfelelően kell kezelni, amely alkalmazandóvá válik

az adóalanyra, vagy, ha az irányelv szerinti rendszerben marad, akkor az irányelv szabályai szerint.

69. cikk

Veszteségek a csoportból történő kilépéskor

A csoportból kilépő csoporttagra nem osztható veszteség.

XI. FEJEZET

VÁLLALATI ÁTSZERVEZÉS

70. cikk

Csoporton belüli vállalati átszervezés

1. A csoporton belüli vállalati átszervezés vagy a csoporttag-adóalany jog szerinti székhelyének áthelyezése nem keletkeztet eredményt (nyereséget vagy veszteséget) a konszolidált adóalap meghatározása szempontjából. Az 59. cikk (3) bekezdését kell alkalmazni.
2. Az (1) bekezdéstől eltérve, amikor a vállalati átszervezés vagy a csoporttagok között két év alatt lebonyolított ügyletek eredményeként, az adóalany lényegében minden eszköze átkerül egy másik tagállamba, és az eszköztényező jelentősen megváltozott, a következő szabályokat kell alkalmazni.

Az eszközök átcsoportosítását követő öt évben, az átcsoportosított eszközöket az átcsoportosító adóalany eszköztényezőjéhez kell rendelni mindaddig, amíg a csoporttag az eszközök gazdasági tulajdonosa marad. Ha az adóalany megszűnt, vagy már nem rendelkezik állandó telephellyel abban a tagállamban, ahonnan az eszközöket átcsoportosítják, úgy tekintik, mint akinek e cikk rendelkezéseinek alkalmazása szempontjából ott van állandó telephelye.

71. cikk

A veszteség kezelése két vagy több csoport közötti vállalati átszervezésnél

1. Amikor vállalati átszervezés eredményeként egy vagy több csoport, vagy két vagy több csoporttag, egy másik csoport része lesz, a korábbi csoport vagy csoportok el nem számolt veszteségét rá kell osztani az újonnan létrejövő csoport minden tagjára a 86–102. cikkkel összhangban, az azon adóévben alkalmazandó tényezők alapján, amikor a vállalati átszervezésre sor kerül, és el kell határolni a következő évekre.
2. Két vagy több elsődleges adóalanynak a 2009/133/EK tanácsi irányelv¹⁸ 2. cikk a) pontjának i. és ii. alpontja szerinti összeolvadásakor, a csoport minden be nem számított veszteségét rá kell osztani tagjaira a 86–102. cikknek megfelelően, az azon

¹⁸ HL L 310., 2009.11.25., 34. o.

adóévben alkalmazandó tényezők alapján, amikor az összeolvadásra sor kerül, és el kell határolni a későbbi évekre.

XII. FEJEZET

A CSOPORT ÉS MÁS JOGALANYOK KÖZÖTTI ÜGYLETEK

72. cikk

Az adómértéket befolyásoló mentesség

A 75. cikk sérelme nélkül, a 11. cikk c), d) vagy e) pontja értelmében adómentes bevétel figyelembe vehető az adóalanyra vonatkozó adómérték megállapításakor.

73. cikk

Átállási záradék

A 11. cikk c), d), illetve e) pontja nem alkalmazandó, ha – a szervezet székhelye szerinti országban vagy abban az országban, ahol az állandó telephely található – az alábbi pontok egyike alkalmazandó arra a szervezetre, ahol a nyereségfelosztásra sor került, arra a szervezetre, amelyben való részesedést értékesítették, vagy az állandó telephelyre:

- a) a harmadik ország általános adórendszere szerinti kötelező társasági adó kulcsa a tagállamokban alkalmazandó átlagos kötelező társaságiadó-kulcs 40%-ánál alacsonyabb;
- b) egyedi rendszer az adott harmadik országban, amely jelentősen alacsonyabb adózási mértéket tesz lehetővé, mint az általános rendszer.

A tagállamokban alkalmazandó átlagos kötelező társaságiadó-mértéket a Bizottság évente közzéteszi. Az adómérték számtani átlagként kerül meghatározásra. E cikk és a 81. és 82. cikk alkalmazásában, a módosított adómértéket először a módosítást követő adóévben kell az adóalanyra alkalmazni.

74. cikk

Külföldi állandó telephely jövedelmének kiszámítása

Amennyiben a 73. cikk alkalmazandó harmadik országban található telephely jövedelmére, bevételeit, kiadásait és más levonható tételeit az ebben az irányelvben rögzített rendszer szabályai szerint kell meghatározni.

75. cikk

Részesedés-értékesítés adómentességének kizárása

Amikor részesedés-értékesítés eredményeként az adóalany kilép a csoportból, és ez az adóalany az aktuális vagy a megelőző adóévekben, csoporton belüli ügyletben – nem eszközkészletben értékcsökkentett – egy vagy több befektetett eszközt szerzett, ezen

eszközöknek megfelelő nagyságú összeget kell levonni a mentesség összegéből, kivéve, ha bizonyítható, hogy a csoporton belüli ügyletekre valós üzleti okból került sor.

A mentesség alól kivont összeg az eszköznek vagy az eszközöknek az eszközök adózási célú értékével vagy az értékcsökkenési leírás alá nem eső befektetett eszközökre vonatkozó 20. cikkben említett költségekkel csökkentett átadáskori piaci értéke.

Ha az értékesített részvények végső tulajdonosa nem rezidens adóalany vagy nem adóalany, az eszköznek vagy az eszközöknek a leírt adóval csökkentett átadáskori piaci értékét kell annak az összegnek tekinteni, amelyet az adóalany kapott, aki az első bekezdésben említett ügyletet megelőzően a részvények tulajdonosa volt.

76. cikk

Kamatok, jogdíjak és egyéb, forrásadó-köteles jövedelem

1. Ha az adóalany egy másik tagállamban vagy harmadik országban már adózott jövedelemre tesz szert, amely nem a 11. cikk c), d) és e) pontjai szerinti adómentes bevétel, az adóalany adókötelezettsége csökkenthető.
2. A levonást az adott adóévben alkalmazandó, a 86–102. cikk szerinti képletnek megfelelően kell felosztani a csoporttagok között.
3. A levonást minden tagállamra vagy harmadik országra és minden jövedelemtípusra külön-külön kell kiszámítani. Ez nem lehet több az adóalanynak vagy az állandó telephelynek tulajdonított, az adóalany illetősége szerinti tagállam vagy az állandó telephely szerinti ország társaságiadó-kulcsa alapján megállapított értéknél.
4. A levonás kiszámításakor a jövedelmet a vonatkozó levonható kiadásokkal kell csökkenteni, amit ennek 2%-ának kell venni, kivéve, ha az adóalany ettől eltérő mértéket tud igazolni.
5. Harmadik országban az adófizetési kötelezettség miatti levonás nem haladhatja meg az adóalany által fizetendő társasági adó végleges összegét, hacsak az illetőség szerinti tagállam és a harmadik ország közötti megállapodás másképp nem rendelkezik.

77. cikk

Forrásadó

Csoporton kívüli címzettnek az adóalany által fizetett kamatok és jogdíjak forrásadó-kötelesek lehetnek az adóalany tagállamában a nemzeti jog és a kettős adóztatás elkerülésére kötött egyezmény alkalmazandó szabályai szerint. A forrásadót a tagállamok között fel kell osztani az abban az adóévben érvényes képlet szerint, amelyben az adót a 86–102. cikk szerint kivetik.

XIII. FEJEZET

KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK KÖZÖTTI ÜGYLETEK

78. cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben az adóalany, közvetve vagy közvetlenül, részt vesz nem adóalany irányításában, ellenőrzésében vagy tőkéjében, vagy olyan adóalany irányításában, ellenőrzésében vagy tőkéjében, aki nem ugyanazon csoport tagja, a két vállalkozást kapcsolt vállalkozásnak kell tekinteni.

Ha ugyanazok a személyek, közvetve vagy közvetlenül, részt vesznek nem adóalany irányításában, ellenőrzésében vagy tőkéjében, vagy olyan adóalany irányításában, ellenőrzésében vagy tőkéjében, aki nem ugyanazon csoport tagja, minden érintett társaságot kapcsolt vállalkozásnak kell tekinteni.

Az adóalanyt harmadik országban található állandó telephelye kapcsolt vállalkozásának kell tekinteni. A nem rezidens adóalanyt valamely tagállamban található állandó telephelye kapcsolt vállalkozásának kell tekinteni.

2. Az (1) bekezdés alkalmazásában a következő szabályok alkalmazandók:
 - a) ellenőrzésben történő részvétel a szavazati jogok 20%-át meghaladó részesedést jelent;
 - b) tőkében történő részvétel a tőke 20%-át meghaladó tulajdonosi jogot jelent;
 - c) irányításban történő részvétel azt a pozíciót jelenti, amelyben jelentős befolyás gyakorolható a kapcsolt vállalkozás irányításában;
 - d) természetes személyt, házastársát, egyenes ági leszármazottját vagy felmenőit egyetlen személyként kell kezelni.

Közvetett részvételben az a) és a b) pont követelményeinek való megfelelés az egymást követő szinteken található részesedés arányának szorzata. A szavazati jogok több mint 50%-ával rendelkező adóalany úgy tekintendő, mintha a szavazati jogok 100%-ával rendelkezne.

79. cikk

Az árképzés kiigazítása kapcsolt vállalkozások között

Amennyiben két kapcsolt vállalkozás egymás közötti kapcsolataiban olyan feltételeket teremt vagy köt ki, amelyek különböznek a független vállalkozások között alkalmazott feltételektől, úgy az a nyereséget, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, azonban e feltételek miatt nem realizált, az érintett vállalkozás nyereségéhez hozzá kell számítani és utána ennek megfelelő adókötelezettséget kell megállapítani.

XIV. FEJEZET

VISSZAÉLÉS ELLENI SZABÁLYOK

80. cikk

Visszaélés elleni általános szabály

Az adóelkerülést célzó színlelt ügyleteket figyelmen kívül kell hagyni az adóalap kiszámításának alkalmazásában.

Az első bekezdés nem alkalmazandó azokra a valódi kereskedelmi ügyletekre, amikor az adóalany választani tud egy vagy több olyan lehetséges ügylet között, amelyek kereskedelmi eredménye megegyezik, de eltérő adóköteles összeget eredményeznek.

81. cikk

Kamatlevonások kizárása

1. Harmadik országban rezidens kapcsolt vállalkozásnak fizetett kamat nem vonható le, ha nincs a 2011/16/EU irányelvben rögzítetthez információcsere-megállapodás, illetve, ha az alábbi feltételek valamelyike teljesül:
 - a) a harmadik ország általános adórendszere szerinti kötelező társasági adó kulcsa a tagállamokban alkalmazandó átlagos kötelező társaságiadó-kulcs 40%-ánál alacsonyabb;
 - b) a kapcsolat vállalkozásra a harmadik ország egyedi rendszere alkalmazandó, amely jelentősen alacsonyabb adómértéket tesz lehetővé, mint az általános rendszer.
2. A „kamat” hitelkövetelésből származó jövedelem, függetlenül attól, hogy a követelés jelzáloggal fedezett-e vagy sem, jogosít-e az adós nyereségéből való részesedésre vagy sem, és különösen az értékpapírból, kötvényből, kölcsönkötvényből származó kamat, ideértve az értékpapírhoz, kötvényhez, kölcsönkötvényhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat. A késedelmi kamat nem tekintendő kamatnak.
3. Az (1) bekezdéstől eltérve, az olyan harmadik országban illetőséggel rendelkező szervezetnek fizetett kamat, amely országgal nincs a 2011/16/EU irányelvben rögzítetthez hasonló információcsere-megállapodás, levonható olyan összegben, amely nem haladja meg a független vállalatok közötti ügyletekben szereplő mértéket, ha az alábbi feltételek egyike teljesül:
 - a) a kamat összege – mint a kapcsolt vállalkozás 82. cikk szerinti jövedelme – az adóalap része;
 - b) a kamatot olyan vállalatnak fizetik, amelynek fő részvényosztályával rendszeresen kereskednek valamely elismert tőzsdén;

- c) a kamatot olyan jogalanyra fizetik a székhelye szerinti országban, amely aktív kereskedelmi vagy üzleti tevékenységet végez. Független gazdasági vállalkozásként értelmezendő, amelyet üzleti nyereség érdekében folytatnak, és ezzel összefüggésében tisztségviselői és alkalmazottai érdemi irányítási és működési tevékenységet folytatnak.

82. cikk

Ellenőrzött külföldi vállalatok

1. Az adóalap a harmadik országban illetőséggel rendelkező vállalkozás fel nem osztott jövedelmét tartalmazza, az alábbi feltételek teljesülése esetén:
 - a) az adóalany, egyedül vagy kapcsolt vállalkozásaival együtt, e szervezet szavazati jogainak 50 %-át meghaladó közvetett vagy közvetlen részesedéssel rendelkezik vagy a tőke több mint 50 %-ának tulajdonosa vagy e szervezet nyereségének 50 %-ot meghaladó részére jogosult;
 - b) a harmadik ország általános adórendszere szerinti kötelező társaságiadó-kulcs a tagállamokban alkalmazandó átlagos kötelező társaságiadó-kulcs 40%-ánál alacsonyabb, vagy a jogalanyra e harmadik ország egyedi rendszere vonatkozik, amely jelentősen alacsonyabb adómértéket tesz lehetővé, mint az általános rendszer;
 - c) a jogalanynál keletkező jövedelem több mint 30%-a a (3) bekezdésben meghatározott kategóriák közé tartozik;
 - d) a vállalat fő részvényosztályával nem kereskednek rendszeresen valamely elismert tőzsdén.
2. Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha a harmadik ország az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam, és a 2011/16/EU irányelvben rögzítetthez hasonló megállapodás van érvényben a kérés alapján történő információcseréről.
3. Az alábbi jövedelemkategóriákat kell figyelembe venni az (1) bekezdés c) pontja szempontjából, amennyiben a jogalany adott kategóriába tartozó bevételeinek több mint 50%-a az adóalannal vagy a társult vállalatokkal kötött ügyletekből származik:
 - a) pénzügyi eszközökből származó kamat és más jövedelem;
 - b) szellemi tulajdonból származó jogdíj és más jövedelem;
 - c) osztalék vagy részesedésértékesítésből származó jövedelem;
 - d) ingó vagyontól származó jövedelem;
 - e) ingatlanvagyonból származó jövedelem, kivéve, amikor az adóalany tagállama nem adóztathatta volna meg a jövedelmet a harmadik országgal kötött megállapodás alapján;
 - f) biztosításból, banki és egyéb pénzügyi tevékenységből származó jövedelem.

83. cikk
Számítási folyamat

1. Az adóalapban figyelembe veendő jövedelmet a 9–15. cikkben megállapított szabályok szerint kell kiszámítani. A külföldi jogalany veszteségei nem számítandók bele az adóalapba, azokat el kell határolni a következő időszakokra, és a 82. cikk alkalmazásakor a későbbi évek során kell figyelembe venni.
2. Az adóalapban figyelembe veendő jövedelmet annak arányában kell kiszámítani, amilyen arányban az adóalany a külföldi jogalany nyereségéből részesülni jogosult.
3. A jövedelmet abban az adóévben kell figyelembe venni, amikor a külföldi jogalany adóéve véget ér.
4. Ha a külföldi jogalany ezt követően az adóalanynak nyereségrészesedést juttat, azokat az összegeket, amelyeket korábban, a 82. cikk értelmében, az adóalapban figyelembe vettek, le kell vonni az adóalapból, amikor az adóalany nyereségrészesedésen keletkezett adókötelezettsége kiszámítására kerül sor.
5. Amennyiben az adóalany értékesíti a jogalanyban fennálló részesedését, az adóalany e bevétel után keletkezett adókötelezettségének kiszámításához az ebből származó bevételt csökkenteni kell minden olyan fel nem osztott összeggel, amelyet már figyelembe vettek az adóalapban.

XV. FEJEZET

ÁTLÁTHATÓ JOGALANYOK

84. cikk

*Átlátható jogalanyok jövedelmének részesedéssel rendelkező adóalanyhoz történő
allokálására vonatkozó szabályok*

1. Ha a jogalanyt az székhelye szerinti tagállamban átláthatónak tekintik, a jogalanyban részesedéssel rendelkező adóalanyok adóalapjában figyelembe kell vennie a jogalany jövedelméből való részesedését. E számításához a jövedelmet ezen irányelv szabályai alapján kell kiszámítani.
2. Az adóalany és a jogalany közötti ügyleteket az adóalanyok a jogalanyban meglévő részesedése arányában figyelmen kívül kell hagyni. Ennek megfelelően az adóalany ilyen ügyletekből származó jövedelmét úgy kell megállapítani, hogy az annak az összegnek a jogalany harmadik fél tulajdonában álló részének megfelelő hányada legyen, amelyben független vállalkozások a szokásos piaci ár elve alapján megállapodnának.
3. Az adóalany mentesül a kettős adózás alól a 76. cikk (1), (2), (3) és (5) bekezdésének megfelelően.

85. cikk

Az átláthatóság meghatározásának szabályai harmadik országbeli jogalanyok esetében

Ha a jogalany harmadik országban található, annak eldöntése, hogy átlátható-e vagy sem, az adóalany tagállamának jogszabályai szerint történik. Ha legalább két csoporttagnak van részesedése harmadik országban található ugyanazon jogalanyban, ez utóbbi számviteli kezelését az érintett tagállamokkal kötött közös megállapodás alapján kell meghatározni. Ha nincs ilyen megállapodás, az elsődleges adóhatóság dönt.

XVI. FEJEZET

A KONSZOLIDÁLT ADÓALAP FELOSZTÁSA

86. cikk

Általános elvek

1. A konszolidált adóalapot minden adóévben az arányos felosztási képlet alapján kell felosztani a csoporttagok között. Az A csoporttag arányos részének meghatározásakor a képlet, amely azonos súlyozást ad az értékesítés árbevételének, a munkaerőnek és az eszközöknek, az alábbiak szerint alakul:

$$'A' \text{ arányosrésze} = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Árbev.}^A}{\text{Árbev.}^{\text{Csop.}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Bérktg.}^A}{\text{Bérktg.}^{\text{Csop.}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Munkavá.}^A}{\text{Munkavá.}^{\text{Csop.}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Eszköz}^A}{\text{Eszköz}^{\text{Csop.}}} \right) * \text{konsz.adóalap}$$

2. A konszolidált adóalap felosztására csak akkor kerülhet sor, ha pozitív az értéke.
3. A konszolidált adóalap felosztásához szükséges számításokat a csoport adóévének végén kell elvégezni.
4. Egy hónapban 15 vagy annál több napot teljes hónapnak kell tekinteni.

87. cikk

Védzáradék

A 86. cikkben megállapított szabálytól eltérve, amennyiben az elsődleges adóalany vagy az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az arányos felosztás adott csoporttagra jutó eredménye nem tükrözi méltányosan az adott csoporttag üzleti tevékenységének terjedelmét, az elsődleges adóalany vagy az érintett hatóság alternatív módszer alkalmazását kezdeményezheti. Az alternatív módszert kell alkalmazni, ha az illetékes hatóságok között folytatott egyeztetéseket, illetve – adott esetben – a 132. cikk alapján folytatott konzultációkat követően valamennyi hatóság egyetért az alternatív módszer alkalmazásával. Az elsődleges adóhatóság szerinti tagállam tájékoztatja a Bizottságot az alkalmazott alternatív módszerről.

88. cikk

Csoportba történő belépés és a csoportból történő kilépés

Amikor a társaság belép egy csoportba, vagy onnan kilép az adóév során, az arányosan felosztott részt arányosan kell kiszámítani figyelembe véve azoknak a naptári hónapoknak a számát, amikor a társaság a csoport része volt az adóévben.

89. cikk

Átlátható jogalanyok

Ha az adóalanynak érdekeltsége van egy átlátható jogalanyban, az arányosan felosztott része kiszámításához figyelembe vett tényezők az átlátható jogalany árbevétele, bérköltése és eszközei az adóalany az eredményből való részesedése arányában.

90. cikk

A munkaerő-tényező összetétele

1. A munkaerő-tényező a következőkből áll: az egyik felét tekintve a csoporttag által fizetett bérköltés teljes összege a számlálóban, és a csoport által fizetett bérköltés teljes összege a nevezőben, a másik felét tekintve pedig a csoporttag munkavállalóinak száma a számlálóban és a csoport munkavállalóinak száma a nevezőben. Amikor a csoporttag munkaerő-tényezőjében figyelembe vesznek egy adott munkavállalót, az e munkavállalóra eső bérköltést annak a csoporttagnak a munkaerő-tényezőjéhez kell allokálni.
2. A munkavállalók számát az adóév végén kell értékelni.
3. A munkavállaló fogalmát annak a tagállamnak a nemzeti jogszabályai határozzák meg, ahol alkalmazására sor kerül.

91. cikk

A munkavállalók és bérköltés allokálása

1. A munkavállaló azon csoporttag munkaerő-tényezőjének része, ahonnan javadalmazását kapja.
2. Az (1) bekezdéstől eltérve, amikor a munkavállalók fizikailag megvalósuló munkavégzése nem annak a csoporttagnak az ellenőrzése és felügyelete mellett történik, amelytől javadalmazásukat kapják, akkor ezek a munkavállalók és bérköltésük e csoporttag munkaerő-tényezőjébe tartoznak.

Ez a szabály csak akkor alkalmazandó, amikor a következő feltételek teljesülnek:

- a) a munkaviszony legalább három hónapja folyamatosan fennáll;
- b) ezek a munkavállalók azon csoporttag teljes munkavállalói létszámának legalább 5%-át jelentik, amelytől javadalmazásukat kapják.

3. Az (1) bekezdéstől eltérve, a munkavállalók közé tartoznak azok a személyek, akik, bár nem közvetlenül a csoporttag alkalmazásában állnak, a munkavállalókéhoz hasonló feladatokat végeznek.
4. A „bérköltség” fogalma a béreket, a fizetéseket, a bónuszt és az egyéb munkavállalói kompenzációt, így a kapcsolódó, a munkáltató által fizetett nyugdíj- és társadalombiztosítási hozzájárulást, fedi.
5. A bérköltségeket azon kiadások összegében kell megállapítani, amelyeket a munkáltató az adóévben levonhatóként kezel.

92. cikk

Az eszköztényező összetétele

1. Az eszköztényező a csoporttag tulajdonát képező, az általa bérelt vagy lízingelt minden befektetett tárgyi eszköz átlagos értékét tartalmazza a számlálóban, és a csoport tulajdonát képező, az általa bérelt vagy lízingelt minden befektetett tárgyi eszköz átlagos értékét tartalmazza a nevezőben.
2. Az adóalynak a már meglévő vagy új csoportba történő belépését követő öt évben az adóalany eszköztényezője a csoportba történő belépését megelőző hat év alatt felmerült teljes K+F és marketing- és reklámköltséget is tartalmazza.

93. cikk

Eszközallokáció

1. Az eszközt gazdasági tulajdonosának eszköztényezője tartalmazza. Ha a gazdasági tulajdonos nem azonosítható, az eszközt a jogi tulajdonos eszköztényezőjéhez kell sorolni.
2. Az (1) bekezdéstől eltérve, ha az eszközt annak gazdasági tulajdonosa ténylegesen nem használja, az eszközt azon csoporttag a tényezőjéhez kell sorolni, amelyik azt ténylegesen használja. Ez a szabály azonban csak azokra az eszközökre alkalmazható, amelyek az eszközt ténylegesen használó csoporttag összes befektetett tárgyi eszköze adózási célú értékének több mint 5%-át képviselik.
3. A csoporttagok közötti lízing kivételével a lízingelt eszközöket annak a csoporttagnak az eszköztényezőjéhez kell sorolni, amely csoporttag az eszköz lízingbe adója vagy lízingbe vevője. Ugyanez érvényes a bérelt eszközökre is.

94. cikk

Értékelés

1. Az ingatlant és egyéb, nem értékcsökkenthető befektetett tárgyi eszközt bekerülési értékén kell értékelni.
2. Az egyenként értékcsökkentendő befektetett eszközöket átlagos adózási célú értékükön kell értékelni az adóév elején és végén.

Ha – egy vagy több csoportközi ügylet eredményeként – az egyenként értékcsökkentendő befektetett eszközöket az adóévnel rövidebb ideig kell egy csoporttag eszköztényezőjéhez sorolni, a figyelembe veendő értéket a teljes hónapok számának figyelembevételével kell kiszámítani.

3. A befektetett eszköz-készletet átlagos adózási célú értékén kell értékelni az adóév elején és végén.
4. Ha az eszköz bérbe vagy lízingbe adója nem az eszköz gazdasági tulajdonosa, a bérbe vagy lízingbe adott eszközt a továbblízingelésből vagy albérletbe adásból származó összeggel csökkentett, nettó éves bérleti díj vagy lízingdíj nyolcszorosán kell értékelni.

Amikor olyan csoporttag ad bérbe vagy lízingbe eszközt, aki nem gazdasági tulajdonosa az eszköznek, a nettó éves bérleti díj vagy lízingdíj nyolcszorosán kell értékelnie a bérbe vagy lízingbe adott eszközt.

5. Amikor – ugyanazon vagy a megelőző adóévben lebonyolított, csoporton belüli eszközátadást követően – a csoporttag csoporton kívül értékesít eszközt, az eszközt az átadó csoporttag eszköztényezőjéhez kell sorolni a csoporton belüli átadás és a csoporton kívüli értékesítés közötti időszakra. Ez a szabály nem alkalmazandó, amikor az érintett csoporttagok bizonyítani tudják, hogy a csoporton belüli átadásnak valódi üzleti oka volt.

95. cikk

Az árbevétel-tényező összetétele

1. Az árbevétel-tényező a következőkből áll: a csoporttag (és a 70. cikk (2) bekezdésének második albekezdése szerint meglévő állandó telephely) teljes árbevétele mint a tényező számlálója, és a csoport teljes árbevétele mint a tényező nevezője.
2. Az árbevétel az áruk értékesítéséből és szolgáltatások nyújtásából származó, árengedmények és visszárúk értékének levonása utáni összes bevétel, a hozzáadottérték-adó és egyéb adók és illetékek nélkül. Adómentes bevételek, kamatok, osztalékok, jogdíjak és befektetett eszközök értékesítéséből származó bevétel nem sorolható az árbevétel-tényezőhöz, kivéve, amikor a bevételek a szokásos üzletmenet során keletkeznek. Az áruk és szolgáltatások csoporton belüli értékesítése, illetve nyújtása nem sorolható az árbevétel-tényezőhöz.
3. Az árbevételt a 22. cikk szerint kell értékelni.

96. cikk

Rendeltetési hely szerinti árbevétel

1. Az áruértékesítésből származó árbevételt az azon tagállamban található csoporttag árbevétel-tényezőjében kell figyelembe venni, ahol az árut megvásárló személynek történő kiszállítás, kézbesítés befejeződik. Ha ez a hely nem beazonosítható, az áruértékesítést ahhoz a csoporttaghoz kell rendelni, amely az áruk legutolsó beazonosítható helyének tagállamban található.

2. A szolgáltatásnyújtást az azon tagországban található csoporttag árbevétel-tényezőjében kell figyelembe venni, ahol a szolgáltatásnyújtás ténylegesen megvalósult.
3. Ha az adómentes bevételt, kamatot, osztalékot és jogdíjat, továbbá eszközértékesítésből származó jövedelmet az árbevétel-tényezőben veszik figyelembe, ezeket a kedvezményezetthez kell rendelni.
4. Ha nincs csoporttag abban a tagállamban, ahová az árut szállítják, illetve ahol a szolgáltatást nyújtják, vagy az árut harmadik országba szállítják, illetve a szolgáltatást harmadik országban nyújtják, az árbevételt minden csoporttag árbevétel-tényezőjében figyelembe kell venni munkaerő- és eszköztényezőik arányában.
5. Ha egynél több csoporttag van abban a tagállamban, hová az árukat szállítják, illetve ahol a szolgáltatást nyújtják, az árbevételt minden csoporttag árbevétel-tényezőjében figyelembe kell venni munkaerő- és eszköztényezőik arányában.

97. cikk

A tényezők számításának szabályai

A Bizottság jogszabályt alkothat, amely részletesen szabályozza a munkaerő-, az eszköz- és az árbevétel-tényező számításának módját, továbbá a személyi állomány és a bérköltség, az eszközök és az árbevételek megfelelő tényezőkhöz rendelését, továbbá az eszközök értékelését. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 131. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálati eljárásnak megfelelően kell megalkotni.

98. cikk

Pénzügyi intézmények

1. Az alábbi jogalanyokat pénzügyi intézménynek kell tekinteni:
 - a) a 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban működési engedéllyel rendelkező hitelintézetek¹⁹;
 - b) azok a szervezetek – kivéve a 99. cikkben meghatározott biztosítókat – amelyek tulajdonában az ezen irányelv szabályai szerint értékelt összes befektetett eszközük 80%-ának vagy annál nagyobb százalékának megfelelő pénzügyi eszköz van.
2. A pénzügyi intézmények eszköztényezőjében a pénzügyi eszközök 10 %-át kell figyelembe venni a tulajdonosi részesedés és a saját részvény kivételével. A pénzügyi eszközöket annak a csoporttagnak az eszköztényezőjében kell figyelembe venni, amelynek könyveiben csoporttaggá válásakor szerepeltek.
3. A pénzügyi intézmény árbevétel-tényezőjében kamat-, díj-, jutalék- és értékpapírokból származó bevételének 10%-át kell figyelembe venni; nem vehető figyelembe a hozzáadottérték-adó és egyéb adó vagy illeték. A 96. cikk

¹⁹ HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

(2) bekezdése alkalmazásában a pénzügyi szolgáltatást abban az országban kell megvalósultnak tekinteni biztosított hitel esetében, ahol a biztosíték található, vagy, amennyiben ez a tagállam nem azonosítható be, abban a tagállamban, ahol a biztosítékot nyilvántartásba vették. Egyéb pénzügyi szolgáltatást a hitelfelvevő tagállamában vagy a díjat, jutalékot vagy egyéb bevételt fizető egyén tagállamában kell megvalósultnak tekinteni. Ha a hitelfelvevő vagy a díjat, jutalékot vagy egyéb bevételt fizető egyén nem beazonosítható, vagy ha a tagállam, ahol az értékpapír található vagy az értékpapírt nyilvántartásba vették, nem beazonosítható, akkor az árbevételt minden csoporttaghoz hozzá kell rendelni munkaerő- és eszköztényezőjük arányában.

99. cikk
Biztosítók

1. A „biztosító” valamely tagállamban a nem életjellegű biztosításra vonatkozóan a 73/239/EGK tanácsi irányelvvel, az életjellegű biztosításra vonatkozóan a 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel, a viszontbiztosításra vonatkozóan pedig a 2005/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban engedéllyel működő vállalkozásokat jelenti.
2. A biztosítók eszköztényezőjében a 98. cikk (2) bekezdésében meghatározott pénzügyi eszköz értékének 10%-át kell figyelembe venni.
3. A biztosító árbevétel-tényezőjében a következőket kell figyelembe venni: hozzáadottérték-adó és egyéb adó vagy illeték nélkül számított minden megszolgált biztosítási díj 10%-a viszontbiztosítás nélkül, nem technikai számláról áthozott allokált befektetési hozam, egyéb technikai jellegű bevétel viszontbiztosítás nélkül, és befektetésekből származó hozam, díj- és jutalékbevétel. A 96. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában a biztosítási szolgáltatásokat a kötvénytulajdonos tagállamában kell végrehajtottnak tekinteni. Az egyéb árbevételt a munkaerő- és eszköztényezőjük arányában kell a csoporttagokhoz rendelni.

100. cikk
Olaj és gáz

A 96. cikk (1), (2) és (3) bekezdésétől eltérve, annak a csoporttagnak az árbevételét, amelynek fő tevékenysége kőolaj- és földgázfeltárás és -kitermelés, abban a tagállamban elhelyezkedő csoporttagnak kell tulajdonítani, ahol a kőolaj- és földgázfeltárás és -kitermelés folyik.

A 96. cikk (4) és (5) bekezdésétől eltérve, ha nincs csoporttag abban a tagállamban, ahol a feltárás és a kitermelés folyik, vagy ha a feltárás és a kitermelés olyan harmadik országban folyik, ahol a feltárást és a kitermelést folytató csoporttagnak nincs állandó telephelye, az árbevételt ehhez a csoporttaghoz kell sorolni.

101. cikk
Tengeri, belvízi és légi szállítás

Annak a csoporttagnak az árbevételét, kiadásait és egyéb levonható tételeit, amelynek fő tevékenysége nemzetközi forgalomban résztvevő hajók vagy repülőgépek, vagy belvízi

szállításban résztvevő hajók üzemeltetése, nem kell a 86. cikkben hivatkozott képlet szerint felosztani; e tételeket az érintett csoporttaghoz kell rendelni. E csoporttag mentesül a megosztásképlet-számítás alól.

102. cikk

Az arányosan felosztott résszel szemben levonható tételek

Az arányosan felosztott részt a következő tételekkel kell kiigazítani:

- a) az adóalanynál az irányelv szerinti rendszerbe történő belépéskor felmerült, adókedvezménnyel nem kompenzált veszteséggel, a 64. cikk rendelkezéseinek megfelelően;
- b) a csoportnál ezen irányelv szerinti felmerült, adókedvezménnyel nem kompenzált veszteséggel, a 66. cikk b) pontjával összefüggésben értelmezett 64. cikknek és a 71 cikknek megfelelően;
- c) a 61. cikkben meghatározott befektetett eszközök értékesítéséhez kapcsolódó összegekkel, a 62. cikkben meghatározott hosszú lejáratú szerződésekhez kapcsolódó bevételekkel és kiadásokkal és a 63. cikkben meghatározott jövőbeli kiadásokkal;
- d) biztosítók esetében, a 30. cikk c) pontjában meghatározott választható technikai tartalékkal;
- e) a III. mellékletben felsorolt adókkal, ha a levonásról nemzeti jogszabályok rendelkeznek.

103. cikk

Adófizetési kötelezettség

Az egyes csoporttagok adófizetési kötelezettsége a nemzeti adókulcsok arányos részre történő alkalmazásával kerül megállapításra, kiigazítva a 102. cikk szerint és tovább csökkentve a 76. cikkben meghatározott levonásokkal.

XVII. FEJEZET

IGAZGATÁS ÉS ELJÁRÁSOK

104. cikk

Választásközlő értesítés

1. A különálló adóalany az irányelv szerinti adózási rendszerre vonatkozó választását azon tagállam illetékes hatóságához eljuttatott értesítéssel jelzi, ahol adózási szempontból illetőséggel bír vagy, nem rezidens adóalany állandó telephelye tekintetében, ahol az állandó telephely található. Csoport esetén az elsődleges adóalany küld értesítést a csoport nevében az elsődleges adóhatóságnak.

Az értesítőt legalább három hónappal annak az adóévnek a kezdete előtt kell elküldeni, amelyben az adóalany vagy a csoport a rendszer alkalmazását el akarja kezdeni.

2. A választásközlő értesítésnek minden csoporttagra vonatkoznia kell. A különleges adószabályok alá tartozó szállítmányozó cégeket ki lehet hagyni a csoportból.
3. Az elsődleges adóhatóság késedelem nélkül továbbítja a választásközlő értesítést azon tagállamok illetékes hatóságainak, ahol a csoporttagok illetőséggel rendelkeznek, vagy ahol a székhelyük található. Ezek a hatóságok, a továbbítást követő egy hónapon belül, benyújthatják az elsődleges adóhatóságnak a választásközlő értesítés érvényességére és hatályára vonatkozó véleményüket.

105. cikk

A rendszer alkalmazásának a csoportra vonatkozó időbeli hatálya

1. Ha a választásközlő értesítést elfogadják, a különálló adóalany vagy a csoport, a helyzetnek megfelelően, öt adóévig köteles alkalmazni az irányelv szerinti rendszert. A kezdeti időszak lejárata követően a különálló adóalany vagy a csoport további három évig köteles alkalmazni a rendszert, kivéve, ha értesítés mellett felhagy vele. A megszűnésközlő értesítést benyújthatja az adóalany az illetékes hatóságnak vagy – csoport esetén – az elsődleges adóalany az elsődleges adóhatóságnak a kezdeti vagy bármely azt követő időszak végét megelőző három hónapon belül.
2. Nem befolyásolja a csoportra vonatkozó időbeli hatályt, ha adóalany vagy nem adóalany belép a csoportba. Amikor a csoport egy másik csoporthoz csatlakozik, vagy két vagy több csoport összeolvad, a kibővült csoport folytatja a rendszer alkalmazását a csoportokra vonatkozó időbeli hatály lejáratai közül a későbbiig, kivéve, ha rendkívüli körülmények miatt, megfelelőbb rövidebb időszak alkalmazása.
3. Amikor az adóalany kilép a csoportból vagy a csoport megszűnik, az adóalany(ok) kötelesek alkalmazni a rendszert a csoportra vonatkozó aktuális időbeli hatály fennmaradó részében.

106. cikk

A választásközlő értesítésben foglalt információk

A választásközlő értesítés az alábbi információkat tartalmazza:

- a) az adóalany vagy a csoporttagok azonosító adata;
- b) csoport esetében az 54. és 55. cikkben rögzített feltételek teljesítésének igazolása;
- c) a 78. cikkben említett bármely kapcsolt vállalkozás azonosító adata;
- d) az adóalanyok jogi formája, székhelye és a tényleges üzletvezetés helye;
- e) az adóév, amelyikre a rendszert alkalmazni kívánják.

A Bizottság jogi aktusban szabályozhatja a választásközlő értesítés egységes formáját. Ezt a végrehajtási aktust a 131. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálati eljárásnak megfelelően kell megalkotni.

107. cikk

A választásközlő értesítés ellenőrzése

1. Az illetékes hatóság, amelyhez a választásközlő értesítést érvényesen eljuttatták, megvizsgálja, hogy – az értesítésben foglalt információk alapján – a csoport eleget tesz-e az irányelvben foglalt követelményeknek. Ha az értesítést nem utasítják el a kézhezvételtől számított három hónapon belül, elfogadottnak kell tekinteni.
2. Feltéve, hogy az adóalany minden fontos és vonatkozó információt közölt a 106. cikknek megfelelően, a választásközlő értesítést nem érvényteleníti semmilyen későbbi megállapítása annak, hogy a csoporttagokról közölt lista pontatlan. Az értesítés javítására és minden egyéb szükséges lépés megtételére annak az évnek az elejétől kerül sor, amelyben a tényt felfedezték. Ha az adatközlés nem teljes, az elsődleges adóhatóság, más érintett illetékes hatóságokkal egyetértésben, érvénytelenítheti az eredeti választásközlő értesítést.

108. cikk

Adóév

1. Az adóév a csoport minden tagja számára ugyanaz.
2. Abban az évben, amikor belép egy már meglévő csoportba, az adóalany összhangba hozza adóévet a csoportéval. Az adóalany az erre az adóévre eső arányos részét időarányosan kell kiszámítani, figyelembe véve azon naptári hónapok számát, amikor a társaság a csoport része volt.
3. Az adóalany az arra az adóévre eső arányos részét, amikor kilép a csoportból, időarányosan kell kiszámítani, figyelembe véve a naptári hónapok számát, amikor a társaság a csoport része volt.
4. Amikor különálló adóalany lép be a csoportba, úgy kell kezelni, mintha az adóéve a belépés előtt véget ért volna.

109. cikk

Adóbevallás benyújtása

1. A különálló adóalany az illetékes hatósághoz nyújtja be adóbevallását.

Csoport esetén az elsődleges adóalany nyújtja be a csoport konszolidált adóbevallását az elsődleges adóhatóságnak.
2. Az adóbevallást az egyes csoporttagok előzetesen megállapított adófizetési kötelezettségeként kell kezelni. Ha az adott tagállam törvényei szerint az adóbevallás, jogi státusát tekintve, adómegállapításnak minősül és olyan eszközként kezelendő, amely lehetővé teszi az adótartozás érvényesítését, a konszolidált

adóbevallásnak is ugyanilyen hatásúnak kell lennie az abban a tagállamban adóköteles csoporttag vonatkozásában.

3. Ha a konszolidált adóbevallás az adótartozás végrehajthatóságának alkalmazásában nem minősül adómegállapításnak, a tagállam illetékes hatósága, annak a csoporttagnak a tekintetében, amely ott rezidens, illetve amely ott helyezkedik el, nemzeti jogi eszközt bocsát ki, amely engedélyezi a tagállamban történő érvényesítést. Ez az eszköz a csoporttagnak a konszolidált adóbevallásban szereplő adatait tartalmazza. Az eszköz ellen fellebbezésnek lehet helye, de kizárólag formai okokból, a mögöttes adómegállapításhoz kapcsolódóan nem. Az eljárásra az adott tagország nemzeti törvényei az irányadók.
4. Ha a 61. cikk (3) bekezdése szerint van állandó telephely, az elsődleges adóalanynak az ilyen állandó telephely adózásához kapcsolódó minden eljárási kötelezettségnek eleget kell tennie.
5. A különálló adóalany adóbevallását annak a tagállamnak a törvényeiben előírt időszakon belül kell benyújtani, ahol illetőséggel bír, illetve ahol az állandó telephelye található. A konszolidált adóbevallást az adóév végét követő kilenc hónapon belül kell benyújtani.

110. cikk
Az adóbevallás tartalma

1. A különálló adóalany adóbevallása az alábbi információkat tartalmazza:
 - a) az adóalany azonosítója;
 - b) az adóév, amelyre a bevallás vonatkozik;
 - c) adóalap számítása;
 - d) a 78. cikkben említett bármely kapcsolt vállalkozás azonosító adata.
2. A konszolidált adóbevallás az alábbi információkat tartalmazza:
 - a) az elsődleges adóalany azonosítója;
 - b) a csoporttagok azonosítója;
 - c) a 78. cikkben említett bármely kapcsolt vállalkozás azonosító adata;
 - d) az adóév, amelyre a bevallás vonatkozik;
 - e) az egyes csoporttagok adóalapjának kiszámítása;
 - f) a konszolidált adóalap számítása;
 - g) az egyes csoporttagok arányos részének kiszámítása;
 - h) az egyes csoporttagok adófizetési kötelezettségének kiszámítása.

111. cikk
Értesítés az adóbevallásban talált hibákról

Az elsődleges adóalany értesíti az elsődleges adóhatóságot a konszolidált adóbevallásban talált hibákról. Ha szükséges, az elsődleges adóhatóság, a 114. cikk (3) bekezdésének megfelelően, módosított adómegállapítást bocsát ki.

112. cikk
Az adóbevallás benyújtásának elmaradása

Ha az elsődleges adóalany nem nyújt be adóbevallást, az elsődleges adóhatóság három hónapon belül becslésen alapuló adómegállapítást közöl, a rendelkezésre álló információkat véve figyelembe. Az elsődleges adóalany fellebbezéssel élhet az ilyen megállapítással szemben.

113. cikk
Az elektronikus adóbevallás, az adóbevallás és a kísérő okmányok

A Bizottság jogi aktust alkothat, amelyben szabályozza az elektronikus adóbevallást, az adóbevallás formáját, a konszolidált adóbevallás formáját és a szükséges kísérő okmányokat. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 131. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálati eljárásnak megfelelően kell megalkotni.

114. cikk
Módosított adómegállapítás

1. Különálló adóalany vonatkozásában az auditokra és az adómegállapításra annak a tagállamnak a törvényei irányadók, ahol az adóalany illetőséggel bír vagy ahol az állandó telephelye van.
2. Az elsődleges adóhatóság igazolja, hogy a konszolidált adóbevallás megfelel-e a 110. cikk (2) bekezdésében foglaltaknak.
3. Az elsődleges adóhatóság módosított adómegállapításra jogosult legkésőbb három évvel a konszolidált adóbevallás végső határidejét követően, vagy – ha nem nyújtottak be adóbevallást ezen időpont előtt – legkésőbb a 112. cikk szerinti adómegállapítás kibocsátását követő három éven belül.

Módosított adómegállapítás évente egynél több alkalommal nem adható ki.

4. A (3) bekezdés nem alkalmazandó, amikor a módosított adómegállapítás kibocsátására az elsődleges adóhatóság tagállamának bírósága által hozott döntéssel összhangban kerül sor a 123. cikknek megfelelően, vagy arra harmadik országgal kötött kölcsönös megállapodás vagy választottbírósági eljárás eredményeképpen kerül sor. A módosított adómegállapítást az elsődleges adóhatóság tagállama bíróságának döntését vagy az eljárás lezárását követő 12 hónapon belül kell kibocsátani.

5. A (3) bekezdéstől eltérve, módosított adómegállapítás adható ki a konszolidált adóbevallás végső határidejét követő hat éven belül, ha azt az adóalany szándékosan vagy súlyos gondatlanságra visszavezethetően helytelen állítása indokolja, vagy 12 éven belül ezen időpontot követően, ha a helytelen állítás büntető eljárás tárgyát képezi. Ezt a módosított adómegállapítást a helytelen állítás felfedtetését követő 12 hónapon belül kell kiadni, kivéve, amikor a további vizsgálódások, ellenőrzések hosszabb időszakot indokolnak. A módosított adómegállapítás kizárólag a helytelen állítás tárgyára vonatkozhat.
6. A módosított adómegállapítás kibocsátását megelőzően az elsődleges adóhatóság egyeztet annak a tagállamnak illetékes hatóságaival, ahol a csoporttag adózási szempontból illetőséggel bír, vagy ott székhellyel rendelkezik. Ezek a hatóságok 1 hónapos konzultáció során fejthetik ki véleményüket.

Annak a tagállamnak az illetékes hatósága, ahol a csoporttag illetőséggel bír, vagy ott székhellyel rendelkezik, felszólíthatja az elsődleges adóhatóságot módosított adómegállapítás kibocsátására. Ennek három hónapon túli elmaradása a felszólítás elutasításaként értelmezendő.

7. Nem kell módosított adómegállapítást kiadni a konszolidált adóalap kiigazítása érdekében, amikor a különbség az adóbevallásban szereplő és javított adóalap között nem haladja meg az 5 000 EUR vagy a konszolidált adóalap 1%-a közül az alacsonyabbat.

Nem kell módosított adómegállapítást kiadni az arányosan felosztott rész számításának módosítására, ha a tagállamban illetőséggel vagy székhellyel rendelkező csoporttagok arányosított részeinek teljes összegét 0,5%-nál kisebb mértékben kellene kiigazítani.

115. cikk *Központi adatbázis*

Az elsődleges adóalany által benyújtott konszolidált adóbevallást és kísérő okmányt központi adatbázisban kell tárolni, amelyhez minden illetékes hatóságnak hozzáférést kell biztosítani. A központi adatbázist rendszeresen frissíteni kell az elsődleges adóhatóság által kiadott további újabb információkkal, okmányokkal, határozatokkal és értesítésekkel.

116. cikk *Az elsődleges adóalany kijelölése*

Az elsődleges adóalany a 4. cikk (6) bekezdése szerinti kijelölése a későbbiekben nem változtatható meg. Ha azonban az elsődleges adóalany a továbbiakban már nem felel meg a 4. cikk (6) bekezdésében foglalt feltételeknek, a csoportnak új elsődleges adóalanyt kell kijelölnie.

Kivételes esetben annak a tagállamnak az illetékes adóhatósága, amelyben a csoporttag illetőséggel vagy állandó telephellyel rendelkezik, a választásközlő értesítéstől számított hat hónapon belül vagy az elsődleges adóalanyt érintő átszervezést követő hat hónapon belül, jogosult – közös megegyezés keretében – döntést hozni arról, hogy a csoport által kinevezett adóalanytól különböző adóalany legyen-e az elsődleges adóalany.

117. cikk
Nyilvántartás

A különálló adóalany, és – csoport esetében – minden csoporttag megfelelő részletezettséggel köteles nyilvántartást vezetni annak érdekében, hogy ezt az irányelvet megfelelően végre lehessen hajtani, továbbá auditokat lehessen végezni.

118. cikk
Adatszolgáltatás az illetékes hatóságoknak

Azon tagállam illetékes hatóságának kérésére, ahol az adóalany illetőséggel rendelkezik vagy letelepedett, az adóalany köteles megadni adófizetési kötelezettsége megállapításához szükséges minden adatot. Az elsődleges adóhatóság kérésére az elsődleges adóalany köteles megadni a konszolidált adóalap meghatározásához vagy bármely csoporttag adófizetési kötelezettségének megállapításához szükséges minden információt.

119. cikk
Illetékes hatóság véleménye iránti kérelem

1. Az adóalany kérheti azon tagállam illetékes hatóságának véleményét, ahol illetőséggel vagy állandó telephellyel rendelkezik, az irányelvnek egy tervezett konkrét ügyletre vagy ügyletek sorozatára történő alkalmazásával kapcsolatban. Az adóalany véleményt kérhet egy adott csoport javasolt összetételével kapcsolatban is. Az illetékes hatóságnak minden lehetséges lépést meg kell tennie, hogy ésszerű időn belül reagáljon a kérésre.

Feltéve, hogy a tervezett konkrét ügyletre vagy ügyletek sorozatára vonatkozó információkat nyilvánosan elérhetővé tették, az illetékes hatóság véleménye rá nézve kötelező erejű, kivéve, amikor az elsődleges adóhatóság tagállamának bírósága ezt követően – a 123. cikk értelmében – másként dönt. Ha az adóalany nem ért egyet a véleménnyel, saját értelmezése szerint is dönthet, azonban ezt jeleznie kell adóbevallásában vagy konszolidált adóbevallásában.

2. Ha különböző tagállamban található két vagy több csoporttag közvetlenül vesz részt egyedi ügyletben vagy ügyletek sorozatában, vagy amikor a kérés egy csoport javasolt összetételére vonatkozik, a tagállamok illetékes hatóságainak közös álláspontot kell kialakítaniuk.

120. cikk
Kommunikáció az illetékes hatóságok között

1. A jelen irányelv értelmében közölt információt, amennyire csak lehetséges, elektronikus úton kell biztosítani közös kommunikációs hálózat/közös rendszerinterfész (CCN/CSI) használatával.
2. Amikor az illetékes hatóság együttműködésre vagy információcserére irányuló kérést kap valamely csoporttagra vonatkozóan a 2011/16/EU irányelv értelmében, legkésőbb a kérés kézhez vételétől számított három hónapon belül válaszolnia kell.

121. cikk
Titoktartási záradék

1. Az irányelv értelmében a tagállam számára átadott minden információt bizalmasan kell kezelni ebben a tagállamban, ugyanúgy, mint a tagállam hazai jogszabályai alapján kapott információkat. Az ilyen információkra minden esetben a következők vonatkoznak:
 - a) kizárólag az adómegállapításban vagy e megállapítás hatósági ellenőrzésében közvetlenül résztvevő személyek részére tehető hozzáférhetővé;
 - b) ezen kívül csak olyan bírósági vagy közigazgatási eljárásokkal kapcsolatban lehet nyilvánosságra hozni, amelyek olyan szankciókra vonatkoznak, amelyek az adómegállapítás végrehajtását vagy felülvizsgálatát célozzák, vagy azzal függenek össze, és kizárólag olyan személyeknek fedhető fel, akik ezekben az eljárásokban közvetlenül érintettek; ezeket az információkat azonban csak akkor lehet nyilvánosságra hozni közmeghallgatások/nyilvános ülések vagy bírósági ítéletek során, ha az információt szolgáltató tagállam illetékes hatósága nem emel kifogást ellene;
 - c) kizárólag adózási céllal, illetve olyan bírósági vagy közigazgatási eljárásokkal kapcsolatban lehet felhasználni, amelyek olyan szankciókra vonatkoznak, amelyek az adómegállapítás végrehajtását vagy felülvizsgálatát célozzák, vagy azzal függenek össze.

Ezenkívül a tagállamok szolgáltatathatják az első albekezdésben említett információkat a 2008/55/EK tanácsi irányelv²⁰ 2. cikkében foglalt egyéb adók, illetékek és hozzájárulások megállapításához is.

2. Az (1) bekezdéstől eltérve, az információt szolgáltató tagállam illetékes hatósága engedélyezheti a kért információ más célokra történő felhasználását is a kérés megfogalmazó tagállamban, ha, az információt nyújtó állam jogszabályai értelmében, az információt – hasonló körülmények között – az információt nyújtó államban is hasonló célokra lehetne felhasználni.

122. cikk
Auditok

1. Az elsődleges adóhatóság kezdeményezheti és koordinálhatja is a csoporttagok auditálását. Az audit kezdeményezhető illetékes hatóság kérésére is.

Az elsődleges adóhatóság és más érdekelt illetékes hatóság együttesen dönti el az audit terjedelmét és a vizsgálandó csoporttagokat.

2. Az auditot annak a tagállamnak a nemzeti jogszabályaival összhangban kell lefolytatni, ahol a vizsgálatot végzik, olyan kiigazításokat is figyelembe véve, amelyek az irányelv megfelelő végrehajtásához szükségesek.

²⁰ HL L 150., 2008.6.10., 28. o.

3. Az elsődleges adóhatóság feladata az auditok eredményeinek összeállítása.

123. cikk

Vitás kérdések a tagállamok között

1. Amikor annak a tagállamnak az illetékes hatósága, ahol a csoporttag illetékességgel bír vagy székhellyel rendelkezik, nem ért egyet az elsődleges adóhatóságnak a 107. cikk vagy a 114. cikk (3), (5) bekezdése vagy (6) bekezdésének második albekezdése szerint hozott döntésével, három hónapon belül fellebbezhet a döntés ellen az elsődleges adóhatóság tagállamának bírósága előtt.
2. Az illetékes hatóságnak legalább ugyanolyan eljárási jogokkal kell rendelkeznie, mint amilyen ennek a tagállamnak a törvényei értelmében az adóalanyt megilleti az elsődleges adóhatóság döntése ellen indított eljárás során.

124. cikk

Fellebbezés

1. Az elsődleges adóalany fellebbezhet az alábbi jogi aktusok ellen:
 - a) választásközlő értesítés elutasításáról szóló döntés;
 - b) dokumentumokhoz való hozzáférésre vagy információk közlésére irányuló értesítés;
 - c) módosított adómegállapítás;
 - d) konszolidált adóbevallás benyújtásának elmaradása miatti adómegállapítás;A fellebbezést a kifogásolt aktus kézhez vételétől számított 60 napon belül kell benyújtani.
2. A fellebbezésnek nincs halasztó (felfüggesztő) hatálya az adóalany adófizetési kötelezettségére.
3. A 114. cikk (3) bekezdésétől eltérve, módosított adómegállapítást lehet kibocsátani a fellebbezés eredményének végrehajtása érdekében.

125. cikk

Fellebbezés közigazgatási eljárásban

1. Módosított adómegállapítás vagy a 112. cikk szerinti adómegállapítás ellen benyújtott fellebbezéssel az elsődleges adóhatóság tagállamának törvényei értelmében fellebbezéseket első fokon tárgyalni jogosult közigazgatási szervnek kell foglalkoznia. Ha ebben az országban nincs ilyen hatáskörrel rendelkező közigazgatási szerv, az elsődleges adóalany közvetlenül bírósági fellebbviteli eljárásra jogosult.
2. A közigazgatási szervhez benyújtott esetek tekintetében, az elsődleges adóhatóság szorosan együttműködik a többi illetékes hatósággal.

3. Amikor szükséges, a közigazgatási szerv elrendelheti, hogy az elsődleges adóalany és az elsődleges adóhatóság szolgáltatson (ellenőrzési) bizonyítékot a csoporttagok és más, kapcsolt társaságok pénzügyi helyzetéről és a másik tagállam jogáról és joggyakorlatáról. A többi érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai megadnak minden szükséges segítséget az elsődleges adóhatóságnak.
4. Ha a közigazgatási szerv megváltoztatja az elsődleges adóhatóság döntését, a megváltoztatott döntés ez utóbbi helyébe lép, és azt az elsődleges adóhatóság döntéseként kell kezelni.
5. A közigazgatási szerv féléven belül hoz döntést. Ha az elsődleges adóalany nem kap döntést ebben az időszakban, az elsődleges adóhatóság döntését visszaigazoltnak és megerősítettnek kell tekinteni.
6. Ha a döntést megerősítik vagy megváltoztatják, az elsődleges adóalany közvetlenül az elsődleges adóhatóság tagállama szerinti bírósághoz fordulhat a közigazgatási fellebbviteli hatóság döntésének kézhezvételétől számított 60 napon belül.
7. Ha a döntést megsemmisítik, a közigazgatási szerv az ügyet az elsődleges adóhatóság hatáskörébe utalja, amely új döntést hoz azon időponttól számított 60 napon belül, amikor a közigazgatási szerv döntéséről értesítést kap. Az elsődleges adóalany fellebbezést nyújthat be az új döntés ellen az (1) bekezdés értelmében vagy közvetlenül az elsődleges adóhatóság tagállama szerinti bírósághoz a döntés kézhezvételét követő 60 napon belül. Ha az elsődleges adóhatóság nem hoz új döntést 60 napon belül, az elsődleges adóalany fellebbezést nyújthat be az elsődleges adóhatóság döntése ellen az elsődleges adóhatóság tagállama szerinti bírósághoz.

126. cikk

Bírósági fellebbviteli eljárás

1. Az elsődleges adóhatóság döntése elleni bírósági fellebbviteli eljárásra az elsődleges adóhatóság tagállamának törvénye az irányadó, a (3) bekezdésben foglaltakra is figyelemmel.
2. A bírósági beadványok tekintetében, az elsődleges adóhatóság folyamatosan konzultál a többi illetékes hatósággal.
3. Amikor szükséges, a nemzeti bíróság elrendelheti, hogy az elsődleges adóalany és az elsődleges adóhatóság szolgáltatson bizonyítékot a csoporttagok és más, kapcsolt társaságok pénzügyi helyzetéről és a másik tagállam jogáról és joggyakorlatáról. A többi érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai megadnak minden szükséges segítséget az elsődleges adóhatóságnak.

XVIII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

127. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

1. A Bizottság határozatlan időre szóló felhatalmazást kap a 2., 14., 34. és 42. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.
2. A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul értesíti a Tanácsot.
3. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit a 128., 129. és 130. cikk határozza meg.

128. cikk

A felhatalmazás visszavonása

1. A 2., 14., 34. és 42. cikkben említett felhatalmazást a Tanács bármikor visszavonhatja.
2. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat haladéktalanul vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. A határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

129. cikk

Kifogás a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen

1. A Tanács az értesítést napját követő három hónapos időtartamon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen.
2. Ha az említett időtartam leteltéig a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, aki ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az a benne megállapított időpontban hatályba lép.

Ha a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem kíván kifogást emelni, a felhatalmazáson alapuló jogi aktust az időtartam letelte előtt ki lehet hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az az időtartam letelte előtt hatályba léphet.

3. Ha a Tanács kifogást emel a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, az nem lép hatályba. A Tanács a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen emelt kifogást megindokolja.

130. cikk
Az Európai Parlament tájékoztatása

Az Európai Parlament tájékoztatást kap a felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a Bizottság részéről történő megalkotásáról, a velük kapcsolatban megfogalmazott bármely kifogásról és a hatáskörök átruházásának a Tanács részéről történő visszavonásáról.

131. cikk
Szakkbizottság

1. A Bizottságot egy bizottság segíti. E bizottság a 182/2011/EU rendelet²¹ szerinti bizottság.
2. Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

132. cikk
A 87. cikkről folytatott konzultáció

A 131. cikk alapján létrehozott bizottság adott esetben a 87. cikk alkalmazását is megtárgyalhatja.

133. cikk
Felülvizsgálat

Az irányelv hatálybalépését követő öt év elteltével a Bizottság felülvizsgálja az irányelv alkalmazását, és jelentést készít a Tanácsnak az irányelv működéséről. A jelentésnek külön ki kell térnie az irányelv XVI. fejezetében meghatározott mechanizmus hatásának vizsgálatára az adóalapként tagállamok közötti megosztása szempontjából.

134. cikk
Átültetés

1. A tagállamok legkésőbb [dátum]-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, valamint e rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Ezeket a rendelkezéseket []-tól/-től alkalmazzák.

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjelenniük.

2. A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv tárgykörében fogadnak el.

²¹ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

135. cikk
Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő [...] napon lép hatályba.

136. cikk
Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, [...] -án/-én.

A Tanács részéről
az elnök

MELLÉKLETEK

I. MELLÉKLET

- a) Az Európai társaság, más néven Societas Europaea (SE), amelyet a Tanács 2001. október 8-i, az európai részvénytársaság statútumáról szóló 2157/2001/EK rendelete²², továbbá a Tanács 2001. október 8-i, az európai részvénytársaság statútumának a munkavállalói részvételre vonatkozó kiegészítéséről szóló 2001/86/EK irányelve hozott létre²³;
- b) Az Európai Szövetkezeti Társaság, amelyet a Tanács 2003. július 22-i, az európai szövetkezet (SCE) statútumáról szóló 1435/2003/EK rendelete²⁴, továbbá a Tanács 2003. július 22-i, az európai szövetkezet (SCE) statútumának a munkavállalói részvételre vonatkozó kiegészítéséről szóló 2003/726/EK irányelve²⁵ hozott létre;
- c) Belgium törvényei értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek: „société anonyme”/„naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions”/„commanditaire vennootschap op aandelen”, „société privée à responsabilité limitée”/„besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid” „société coopérative à responsabilité limitée”/„coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „société coopérative à responsabilité illimitée”/„coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid”, „société en nom collectif”/„vennootschap onder firma”, „société en commandite simple”/„gewone commanditaire vennootschap”, továbbá Belgium törvényei értelmében létrejött köz- vagy állami vállalkozások, amelyek a belga társasági adó hatálya alá esnek;
- d) Bulgária törvényei értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek: „събирателното дружество”, „командитното дружество”, „дружеството с ограничена отговорност”, „акционерното дружество”, „командитното дружество с акции”, „кооперации”, „кооперативни съюзи”, „държавни предприятия”, amelyek Bulgária törvényeinek megfelelően létesültek és kereskedelmi tevékenységet folytatnak;
- e) A Cseh Köztársaság törvényei értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek: „akciová společnost”, „společnost s ručením omezeným”, „veřejná obchodní společnost”, „komanditní společnost”, „družstvo”;
- f) Dánia törvényei értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek: „aktieselskab” és „anpartsselskab”; egyéb társaságok akkor esnek a társaságiadó-törvény hatálya alá, ha bevételük kiszámítása és adóztatása az „aktieselskaber”-re alkalmazandó általános adójogszabályok szerint történik;
- g) Németország törvényei értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek: „Aktiengesellschaft”, „Kommanditgesellschaft auf

²² HL L 294., 2001.11.10., 1. o.

²³ HL L 294., 2001.11.10., 22. o.

²⁴ HL L 207., 2003.8.18., 1. o.

²⁵ HL L 207., 2003.8.18., 25. o.

Aktien”, “Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, “Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, “Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft”, “Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts”, és egyéb, a német törvények értelmében létrehozott társaságok, amelyek a német társasági adó hatálya alá esnek;

- h) Észtország törvényei értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek: “täisühing”, “usaldusühing”, “osaühing”, “aktsiaselts”, “tulundusühistu”;
- i) Görögország törvényi értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek: „ανώνυμη εταιρεία”, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (E.Π.Ε.)”;
- j) Spanyolország törvényei értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek “sociedad anónima”, “sociedad comanditaria por acciones”, “sociedad de responsabilidad limitada”, továbbá a magánjog szerint működő közjogi testületek;
- k) Franciaország törvényei értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek: “société anonyme”, “société en commandite par actions”, “société à responsabilité limitée”, “sociétés par actions simplifiées”, “sociétés d’assurances mutuelles”, “caisses d’épargne et de prévoyance”, “sociétés civiles”, amelyek automatikusan a társasági adó hatálya alá esnek, “coopératives”, “unions de coopératives”, ipari és kereskedelmi állami vállalkozások, továbbá egyéb, a francia jog szerint létrejött és a francia társasági adó hatálya alá eső társaságok;
- l) Írország törvényei értelmében cégjegyzékbe vett és létező vállalatok, az Industrial and Provident Societies Act törvény értelmében bejegyzett testületek, a Building Societies Acts értelmében cégjegyzékbe vett lakástakarék-pénztárak és a Trustee Savings Banks Act, 1989 jelentése szerinti vagyonkezelő takarékpénztárak;
- m) Olaszország törvényei értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek “società per azioni”, “società in accomandita per azioni”, “società a responsabilità limitata”, “società cooperative”, “società di mutua assicurazione”, továbbá magán- és állami szervezetek, amelyek részben vagy egészben kereskedelmi tevékenységet végeznek;
- n) A ciprusi törvények értelmében: “εταιρείες” a jövedelamadó-törvényben meghatározva;
- o) Lettország törvényei értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek: “akciju sabiedrība”, “sabiedrība ar ierobežotu atbildību”;
- p) Litvánia törvényei értelmében cégjegyzékbe vett vállalatok;
- q) Luxemburg törvényei értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek “société anonyme”, “société en commandite par actions”, “société à responsabilité limitée”, “société cooperative”, “société cooperative organisée comme une société anonyme”, “association d’assurances mutuelles”, “association d’épargne-pension”, „entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l’État, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public”, továbbá Luxemburg

törvényei értelmében létrejött egyéb vállalkozások, amelyek a luxemburgi társasági adó hatálya alá esnek;

- r) Magyarország törvényei értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek: “közkereseti társaság”, “betéti társaság”, “közös vállalat”, “korlátolt felelősségű társaság”, “részvénytársaság”, “egyesülés”, “közhasznú társaság”, “szövetkezet”;
- s) Málta törvényei értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek: “Kumpaniji ta’ Responsabilita Limitata”, “Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f’azzjonijiet”;
- t) Hollandia törvényei értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek “naamloze vennootschap”, “besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, “Open commanditaire vennootschap”, “Coöperatie”, “onderlinge waarborgmaatschappij”, “Fonds voor gemene rekening”, “vereniging op coöperatieve grondslag” and “vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt”, továbbá Hollandia törvényei értelmében létrejött más vállalkozások, amelyek a holland társasági adó hatálya alá esnek;
- u) Ausztria törvényei értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek “Aktiengesellschaft”, “Kommanditgesellschaft auf Aktien”, “Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, “Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, “Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft”, “Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts”, továbbá Ausztria törvényei értelmében létrejött más vállalkozások, amelyek az osztrák társasági adó hatálya alá esnek;
- v) Lengyelország törvényei értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek: “spółka akcyjna”, “spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”, “spółdzielnia”, “przedsiębiorstwo państwowe”;
- w) kereskedelmi vállalatok vagy kereskedelmi formában működő polgári jogi társaságok és a portugál törvények értelmében cégnyilvántartásba vett állami vállalatok;
- x) Románia törvényei értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek: “societăți pe acțiuni”, “societăți în comandită pe acțiuni”, “societăți cu răspundere limitată”;
- y) Szlovénia törvényei értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek: "delniška družba", "komanditna delniška družba", "komanditna družba", "družba z omejeno odgovornostjo", "družba z neomejeno odgovornostjo";
- z) Szlovákia törvényei értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek: “akciová spoločnosť”, “spoločnosť s ručením obmedzeným”, “komanditná spoločnosť”;
- aa) Finnország törvényei értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek “osakeyhtiö”/“aktiebolag”, “osuuskunta”/“andelslag”, “säästöpankki”/“sparbank” and “vakuutusyhtiö”/“försäkringsbolag”;

- bb) Szlovákia törvényei értelmében törvényesen létező társasági formák, amelyek az itt felsorolt néven ismertek: “aktiebolag”, “försäkringsaktiebolag”, “ekonomiska föreningar”, “sparbanker”, “ömsesidiga försäkringsbolag”;
- cc) Az Egyesült Királyság törvényei értelmében cégjegyzékbe vett társaságok

II. MELLÉKLET

Belgien / Belgique

impôt des sociétés/vennootschapsbelasting

България

корпоративен данък

Česká republika

Daň z příjmů právnických osob

Danmark

selskabsskat

Deutschland

Körperschaftsteuer

Eesti

Tulumaks

Éire/Ireland

Corporation Tax

Ελλάδα

Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα

España

Impuesto sobre sociedades

France

Impôt sur les sociétés

Italia

Imposta sul reddito delle società

Cyprus/Kibris

Φόρος Εισοδήματος

Latvija

uzņēmumu ienākuma nodoklis

Lietuva

pelno mokestis

Luxembourg

impôt sur le revenu des collectivités

Magyarország

társasági adó

Malta

Taxxa fuq l-income

Nederland

vennootschapsbelasting

Österreich

Körperschaftsteuer

Polska

Podatek dochodowy od osób prawnych

Portugal

imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas

România

impozit pe profit

Slovenija

Davek od dobička pravnih oseb

Slovensko

Daň z príjmov právnických osôb

Suomi/Finland

yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund

Sverige

statlig inkomstskatt

United Kingdom

Corporation Tax

III. MELLÉKLET

A 14. cikk értelmében nem levonható adók jegyzéke

Belgien/Belgique

Droits d'enregistrement – Registratierechten

България

None

Česká republika

None

Danmark

Registreringsafgift af motorkøretøjer

Kommunal grundskyld

Kulbrinteskatt

Deutschland

Grunderwerbsteuer

Grundsteuer B

Gewerbsteuerumlage

Versicherungsteuer

Eesti

None

Éire/Ireland

Stamp Duties

Vehicle Registration Tax

Residential Property Tax

Ελλάδα

Φόρος Μεταβίβασης Ακινήτων

España

Impuesto sobre Bienes Inmuebles (IBI) / Recargo sobre el IBI

Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados

France

Foncier bati

Taxe professionnelle

Taxe sur les salaires

Taxe d'habitation

Italia

Imposta comunale sugli immobili (ICI) - Fabbricati

Imposta regionale sulle attività produttive (IRAP) – (employers' split)

Κύπρος/Kibris

Taxes on Holding Gains

Latvija

None

Lietuva

None

Luxembourg

Taxe d'abonnement sur les titres de société

Impôt commercial communal

Magyarország

Különadó

Helyi iparűzésiadó

Malta

Taxes on Holding Gains

Nederland

Overdrachtsbelasting

Overige productgebonden belastingen neg - (energy split)

Österreich

Kommunalsteuer

Polska

Podatek od nieruchomości

Portugal

None

România

None

Slovenija

Davek na izplačane plače

Slovensko

None

Suomi/Finland

None

Sverige

Fastighetsskatt

Allmän löneavgift

Särskild löneskatt

United Kingdom

National Non-Domestic Rates from Businesses

Capital Levies

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS JAVASLATOKHOZ

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

- 1.1. A javaslat/kezdeményszerítés címe
- 1.2. A tevékenységalapú irányítás /tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakszakpolitikai terület(ek)
- 1.3. A javaslat/kezdeményszerítés típusa
- 1.4. Célkitűzés(ek)
- 1.5. A javaslat/kezdeményszerítés indoklása
- 1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama
- 1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

- 2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések
- 2.2. Irányító és ellenőrző rendszer
- 2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

- 3.1. A kiadások a többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik
- 3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás
 - 3.2.1. *A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése*
 - 3.2.2. *Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.3. *Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.4. *A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*
 - 3.2.5. *Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*
- 3.3. A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS JAVASLATOKHOZ

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

A közös konszolidált társasági adó-alapra (KKTA) vonatkozó jogalkotási javaslat

1.2. A tevékenységalapú irányítás /tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakszakpolitikai terület(ek)²⁶

Adózási szakpolitika (ABB05)

1.3. A javaslat/kezdemenyezés típusa

A javaslat/kezdemenyezés új intézkedésre irányul

A javaslat/kezdemenyezés kísérleti projektet/előkészítő intézkedést követő új intézkedésre irányul²⁷

A javaslat/kezdemenyezés jelenlegi intézkedés meghosszabbítására irányul

A javaslat/kezdemenyezés új intézkedésnek megfelelően módosított intézkedésre irányul

1.4. Célkitűzések

1.4.1. A javaslat/kezdemenyezés által érintett többéves bizottsági stratégiai célkitűzések

A KKTA hozzá fog járulni az egységes piac és az Európa 2020 stratégia iparpolitikáról szóló kiemelt kezdeményezésének újraindításához, valamint hozzájárul az uniós iparpolitika hosszú távú célkitűzéseinek eléréséhez, az Európa 2020-ban foglaltaknak megfelelően.

A KKTA a határokon átnyúlóan tevékenykedő társaságok számára az adószabályok egyszerűsítésére, a megfelelési költség csökkentésére, valamint az adózási akadályok elhárítására szolgáló adópolitikai intézkedés.

1.4.2. Meghatározott célkitűzés(ek) és a tevékenységalapú irányítás/tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)

.... sz. meghatározott célkitűzés

2. Célkitűzés: Az adminisztratív költségek csökkentése és a belső piac adózási akadályainak leküzdése

Tevékenységalapú irányítás/tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)

Adópolitika (ABB05)

²⁶

ABM: Activity-Based Management – ABB: Activity-Based Budgeting.

²⁷

A költségvetési rendelet 49. cikke (6) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

1.4.3. *Várható eredmény(ek) és hatás*

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdemenyezés a kedvezményezettek/az érintett célcsoportokra.

Lehetővé teszi a cégek számára, hogy az Unión belül közös adózási rendszert alkalmazhassanak (közös és konszolidált adóalap a vállalati nyereség meghatározásához)

Az adóbevallás és adómegállapítás kezelésére „egyablakos ügyintézés” (one-stop-shop) rendszerének bevezetése

A veszteség határokon átnyúló kompenzálásának engedélyezése

Transzferárképzésre vonatkozó megfelelési kötelezettségek csökkentése

A kettős vagy túladóztatás csökkentése

Az Unióban meglévő 27 párhuzamos adórendszerből adódó, a vállalatok számára elérhető, nem indokolt vagy nem szándékolt adótervezési lehetőségek csökkentése

1.4.4. *Az eredmények és hatások mutatói*

Tüntesse fel a javaslat/kezdemenyezés megvalósításának nyomán követését lehetővé tevő mutatókat.

A KKTA irányelv teljes körű és megfelelő végrehajtása a tagállamok részéről.

A KKTA rendelkezéseinek megfelelő alkalmazása a gyakorlatban.

1.5. **A javaslat/kezdemenyezés indoklása**

1.5.1. *Rövid vagy hosszú távon kielégítendő követelmény(ek).*

A KKTA elfogadása, amint az a Bizottság 2011-es munkatervében (mint kiemelt kezdeményezés) szerepel és a kiadott ütemtervben szereplő ütemezés szerint 2011.03.31-éig.

1.5.2. *Az uniós részvételből adódó többletérték*

Egy közös konszolidált társaságiadó-alap bevezetése 27 tagállamban nem valósítható meg a tagállamok közötti egyoldalú (belföldi) vagy kétoldalú (határokon átnyúló) intézkedésekkel és megállapodásokkal.

1.5.3. *Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága*

Egy átfogó és összetett szabályrendszer, valamint a határokon átnyúló kereskedelmet és befektetéseket elősegítő, az adózási akadályokat eltörlő rendelkezések (pl. túladóztatás vagy a veszteségek kompenzálásának hiánya) bevezetése a belső piacon nehéz feladat, mivel a közvetlen adózással kapcsolatos jogalkotási javaslatok egyhangúságot igényelnek. Korábbi hasonló javaslatok, amelyek főként a tagállamok általi kötelező végrehajtásra és alkalmazásra tettek javaslatot, nem találtak hajlandóságra a szakpolitikai vitához, vagy nem találták azokat elfogadhatónak a Tanácsban.

A KKTA-ra irányuló javaslat egy választható és jól kidolgozott megközelítésen alapul, amelyet kilec éves előkészítő munka előzött meg (tanulmányok, szakértői munkacsoportok értekezletei, nyilvános konzultációk).

1.5.4. *Összhang és lehetséges szinergia egyéb pénzügyi eszközökkel*

Ez másodlagos jogalkotási javaslat, amely önmagában is megáll, de szorosan kapcsolódik a társasági adózás területén más adópolitikai kezdeményezésekhez, mint pl. a magatartási kódexszel foglalkozó csoport munkája és konkrétabb intézkedések (pl. a társasági adóval kapcsolatos olyan irányelvek, amelyek a speciális ügyek és a koordinációs kezdeményezések kezelésére irányulnak).

1.6. **Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama**

- A javaslat/kezdeményezés **határozott időtartamra** vonatkozik
- A javaslat/kezdeményezés időtartama: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig
- Pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig
- A javaslat/kezdeményezés **határozatlan időtartamra** vonatkozik
- A végrehajtás beindítási időszaka 2011-től 2015-ig tart,
- azt követően: rendszeres ütem.

1.7. **Tervezett irányítási módszer(ek)²⁸**

- Centralizált irányítás közvetlenül** a Bizottság által
- Centralizált irányítás közvetetten** a következőknek történő hatáskör-átruházással:
 - végrehajtó ügynökségek
 - a Közösségek által létrehozott szervek²⁹
 - tagállami közigazgatási /közfeladatot ellátó szervek
 - az Európai Unióról szóló szerződés V. címe értelmében külön intézkedések végrehajtásával megbízott, a költségvetési rendelet 49. cikke szerinti vonatkozó jogalapot megteremtő jogi aktusban meghatározott személyek
- Megosztott irányítás** a tagállamokkal
- Decentralizált irányítás** harmadik országokkal
- Nemzetközi szervezetekkel **közös irányítás** (*nevezze meg*)

²⁸ Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletben szereplő megfelelő hivatkozások megtalálhatók a Költségvetési Főigazgatóság honlapján: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html
²⁹ A költségvetési rendelet 185. cikkében előírt szervek.

Megjegyzések

Az irányelv Tanács általi elfogadása után a tagállamok felelőssége megfelelően végrehajtani és alkalmazni a KKTA irányelv szabályait és rendelkezéseit.

A Bizottság szolgálatainak ellenőriznie és szigorúan nyomon kell követnie a társasági adózás területén jelentkező fejleményeket és bármely lehetséges problémát, mely a KKTA területén felmerül.

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Ismertesse a rendelkezések gyakoriságát és feltételeit.

Az adójog területén az általános megközelítésnek megfelelően a tagállamoktól igényelni kell egy megfelelő bementő táblázatot.

A tagállamoknak közölniük kell a Bizottsággal a nemzeti jog főbb rendelkezéseit, melyeket az ezt az irányelvet fedő területen fogadnak el.

2.2. Irányító és ellenőrző rendszer

2.2.1. Felismert kockázat(ok)

A KKTA irányelvhez megvalósítási kockázati terv készült, amelyet csatoltak a CIS-Net Konzultációhoz.

2.2.2. Tervezett ellenőrzési mód(ok)

A jogalkotási javaslatok általános megközelítése az adózás területén.

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védelmi intézkedéseket.

Uniós szinten nem alkalmazható ennél a javaslatnál.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A kiadások a többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik?

SEMELYIKET

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése

SEMELYIKET

3.2.2. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

- A javaslat/kezdemenyezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását.
- A javaslat/kezdemenyezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

3.2.3.1. Összegzés

- A javaslat/kezdemenyezés nem vonja maga után igazgatási előirányzatok felhasználását.
- A javaslat/kezdemenyezés az alábbi igazgatási előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyig)

	2016. év	2017. év	2018. év	2019. év	2020-tól 2022-ig			ÖSSZESEN

A többéves pénzügyi keret 5. fejezete								
Humán erőforrás								
Egyéb igazgatási kiadások	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	1.75
A többéves pénzügyi keret 5. fejezetének részösszege	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	1.75

A többéves pénzügyi keret 5. fejezetén kívül előirányzatok ³⁰								

³⁰ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

Humán erőforrás								
Egyéb igazgatási kiadások								
A többéves pénzügyi keret 5. fejezetén kívül előirányzatok részösszege								

ÖSSZESEN	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	0.250	1.75

3.2.3.2. Becsült humán erőforrás-szükségletek

- A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után humán erőforrások felhasználását.
- A javaslat/kezdeményezés az alábbi humán erőforrások felhasználását vonja maga után:

A becsléseket egész számmal (vagy legfeljebb egy tizedesjeggyel) kell kifejezni

	N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselői és ideiglenes alkalmazotti álláshelyek)								
XX 01 01 01 (a központban és a bizottsági képviselőteken)								
XX 01 01 02 (küldöttségeknél)								
XX 01 05 01 (közvetett kutatás)								
10 01 05 01 (közvetlen kutatás)								
• Külső személyzet (teljes idő egyenérték egységben: FTE)³¹								
XX 01 02 01 (AC, INT, END a teljes keretből)								
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT és JED a küldöttségeknél)								
XX 01 04 yy ³²	a központban ³³							
	- küldöttségeknél							
XX 01 05 02 (AC, END, INT közvetett kutatásban)								
10 01 05 02 (AC, END, INT közvetlen kutatásban)								
Egyéb költségvetési tétel (kérjük megnevezni)								
ÖSSZESEN								

XX az érintett szakszakpolitikai terület vagy költségvetési cím.

³¹ AC = szerződéses alkalmazott; INT = átmeneti alkalmazott; JED = küldöttségi pályakezdő szakértő; AL = helyi alkalmazott; END = nemzeti szakértő;

³² Az operatív előirányzatoknál a külső személyzetre részleges felső határérték vonatkozik (korábban: „BA” sorok).

³³ Elsősorban a strukturális alapok, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) és az Európai Halászati Alap (EHA) esetében.

A humán erőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	A jelenleg a TAXUD D1 részleghez kirendelt személyzet lesz a javaslat felelőse, amíg a Tanács azt el nem fogadja, a részleg megbízatásában ismertetett feladatokkal összhangban.
Külső személyzet	A tisztviselők és átmeneti alkalmazottak tekintetében

3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

- A javaslat/kezdeménnyezés összeegyeztethető a jelenlegi többéves pénzügyi kerettel.
- A javaslat/kezdeménnyezés miatt a többéves pénzügyi keret vonatkozó fejezetének átdolgozása szükséges.

Fejtse ki, miként kell átdolgozni a pénzügyi keret: tüntesse fel az érintett költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

- A javaslat/kezdeménnyezés miatt szükség van a rugalmassági eszköz alkalmazására vagy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatára.³⁴

Fejtse ki a szükségleteket: tüntesse fel az érintett költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

- A javaslat/kezdeménnyezés nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.
- A javaslat/kezdeménnyezés az alábbi becsült társfinanszírozást irányozza elő:

előirányzatok millió EUR (három tizedesjegyre)

	N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			Összesen
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervet								
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN								

3.3. A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás

- A javaslatnak/kezdeménnyezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- A javaslatnak/kezdeménnyezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:
 - a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást

³⁴ Lásd az intézményközi megállapodás 19. és 24. pontját.

- a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást